

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215.27 39
215 27 84

Any X N.º 497

Setmana del 2 al 8
d'abril del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANAL POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Oh cosa estranya i paradoxal! Nosaltres no ens hem mort, no ens han enterrat, no ens han crucificat i no hem ressuscitat, però hem imitat tot això sacramentalment, i en la seva realitat espiritual hem trobat la salvació."

De les Catequesis de Jerusalem

Missatge pasqual del Papa

"DÉU ALLIBERA L'HOME"

Amb un llenguatge profundament teològic, ple de resonàncies bíbliques, expressat adés amb llenguatge poètic adés amb to apocalíptic, Joan Pau II, en el seu missatge pasqual, sota el lema: "Déu allibera l'home", fa unes encertades reflexions sobre la Pasqua i la història de l'home. El Papa, glossant el significat etimològic del mot "pasqua" (pas), afirma que el poder salvífic, alhora il·luminador i denunciador, de la Resurrecció del Crist continua passant pel cor de tota realitat humana, personal i social. "La Pasqua perdura immutable en el temps. Ningú la pot cancel·lar de la història de la humanitat ni de la història de la creació. La Resurrecció del Crist no és un «afegit» de la història, sinó que és la història mateixa de l'home que s'inscriu en aquest dia únic que obrà el Senyor per a poder fer noves totes les coses".

Sota el lema: "GUANYA'T EL PAÍS"

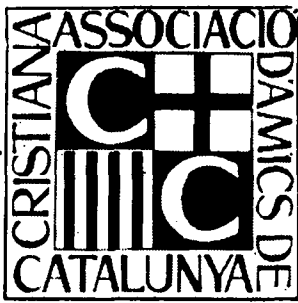
Un miler de joves participen en la Pasqua Jove

Al voltant d'un miler de nois i noies de totes les comarques gironines es van aplegar el dissabte sant a la tarda i a la nit a Figueres per celebrar la Pasqua Jove 89, organitzada pels Moviments d'apostolat juvenil del bisbat de Girona. El lema de la Pasqua Jove d'enguany era: "GUANYA'T EL PAÍS". En aquest sentit, l'escrit prèviament repartit als participants deia que "aquest país és el lloc primer del nostre compromís com a cristians i com a joves", i és una responsabilitat que els urgia

el Bisbe Jaume dient: "Al tombant de l'any dos mil vosaltres sereu les forces de l'Església i de la Pàtria. Alerta el parany del cofoisme i del passotisme! Preneu partit per la responsabilitat i que Catalunya serveixi en el conjunt dels pobles per a fer els homes més homes i crear un futur de pau". La Vetlla pasqual a l'església de Sant Pere, començà a les 11 de la nit, presidida per Mons. Jaume Camprodon. En acabar la cerimònia hi hagué una bona estona de gresca.

"GUANYA'T EL PAÍS". Cartell anunciador de la PASQUA JOVE 89.

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

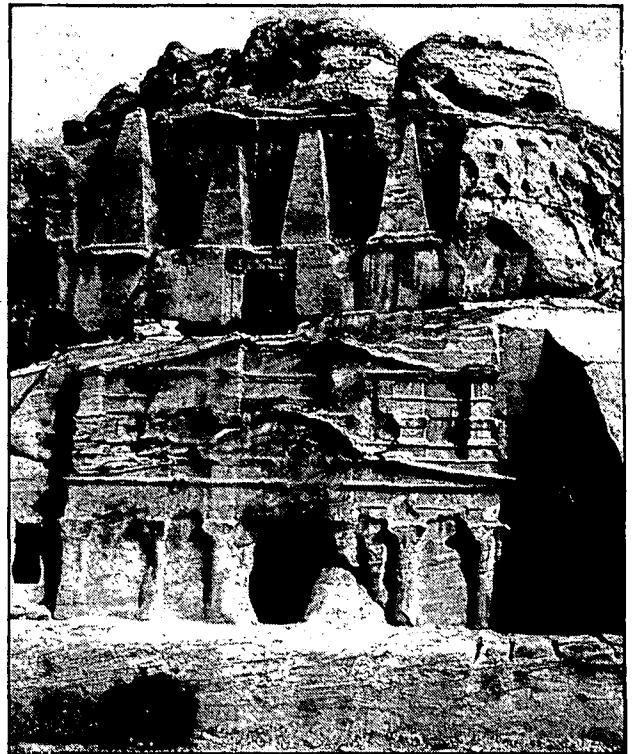
PELS CAMINS DE L'ANTIC TESTAMENT

El Pelegrinatge que li farà reviure la llarga marxa del poble hebreu cap a la Terra Promesa.

RUTA DE L'ÈXODE -

El Caire, Sinaí i Jordània

del 27 d'abril al 7 de maig del 1989

Tomba dels Obeliscs PETRA-JORDÀNIA

La Muntanya del Sinaí

Preu especial pels qui han anat a TERRA SANTA
DEMANEU EL PROGRAMA DETALLAT

Egipte - EL CAIRE

Piràmides del Rei Djéser i els grans Mastabas, Piràmide de Guizeh, Esfinx i el Temple de granit.

SINAÍ

Pujada al Djebel Musa, Muntanya de Moisès on rebé les Taules de la Llei.

JORDÀNIA - PETRA

Petra la misteriosa de colors inoblidables. Gorja del Siq, tombes i obeliscos, el "Cardo màximus".

JERASH

Antiga Gerasa, de la Decàpolis, importants ruïnes greco-romanes i bizantines.

MADABA

Cèlebres mosaics bizantins. MONT NEBO, mort de Moisès.

AMMAN

Teatre i ciutadella.

PRÒXIM PELEGRINATGE:

ÀUSTRIA - TIROL - SANTUARI DE MARIAZELL
(del 26 de maig al 4 de juny del 1989)

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA

PER A INFORMACIÓ:
Plaça Urquinaona, 11 - 3^a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

Joan Pau II ha tornat a saludar-nos, com ja va fer-ho per Nadal, en la nostra llengua catalana. En aquest viatge espiritual que fa el Papa per la catolicitat, abans de la benedicció solemne de les dues grans diades de l'any cristià, resseguint-ne els indrets i les paraules, entre el castellà i el portuguès, ha fet un lloc per a la llengua de Ramon Llull, de Sant Vicent Ferrer i de Verdguer. És natural que ens en sentim reconeguts. No és la nostra precisament una llengua acostumada als afalacs, sinó més aviat colrada en la inclemència dels temps. Fins i tot avui que gaudeix de plè reconeixement legal a l'interior de les àrees on és parlada —llevat de la situada a l'Estat francès— no ha aconseguit, encara, de fer-se present a cap centre oficial internacional com Estrasburg o Brussel·les. Ni tan solament a Madrid: ni al Senat, cambra espanyola de representació territorial, ni en els missatges nadalencs de la més alta instància de l'Estat no hi té cap espai... En aquest context, el gest de Roma pren un relleu molt notable. Milers de cartes, de Nadal ençà, han estat enviades al Papa per catalans de tota edat i condició expressant-li cordialment l'alta valoració que ens mereix que el cap visible de la nostra Església ens saludi en la nostra llengua pròpia.

Ara bé, restaríem curts si circumscriuïem el tarannà de Joan Pau II, pel que fa a aquesta qüestió, a un gest simplement amable. Avui ja resulta evident que el Papa Wojtyła és, entre tots els Papes, el qui més ha aprofundit i perfilat els drets de les cultures i de

El "Bona Pasqua!" de Joan Pau II: més que un compliment amable

les nacions sense estat. I és també, entre les persones de projecció internacional d'arreu del món, la que posa més sovint sobre la taula el tema de les minories nacionals.

No és estrany, així, que hagi estat repetidament citat en el document col·lectiu dels Bisbes catalans "Arrels cristianes de Catalunya", el qual ens recorda textos fonamentals i clars de l'allocució del Papa a la UNESCO i del seu discurs de 1981 als joves de Tokio, entre altres. I bé, d'això han passat encara no quatre anys, i a hores d'ara ja comptem amb noves i importants aportacions de Joan Pau II al mateix tema...

Recordem-ne, de passada, dues de relativament recents que, potser, no han merescut de la nostra opinió pública tota l'atenció que calia.

En el discurs pronunciat durant la visita al Parlament d'Europa, a Estrasburg, el 8 d'octubre de l'any passat, el Papa va dedicar una part notable de les seves paraules a la defensa de la diversitat dels pobles d'Europa. "Aquests pobles europeus units, va dir, no acceptaran la dominació d'una nació o d'una cultura sobre les altres, sinó que sostindran el dret igual per a tots d'enriquir-les amb les seves diferències". I afegia: "Els imperis del passat, que intentaven establir la seva preponderància per la força de coerció i la política d'assimilació, han fet fallida".

El missatge papal per a la diada de la Pau d'enguany (primer de gener) porta per títol "Per construir la pau, respectar les minories". És una reflexió rica i detallada sobre la situació de les minories nacionals, tant les constituïdes per grups ètnics "inclosos dintre els límits nacionals d'un altre llinatge", com aquelles altres que la condició de minoritàries la tenen respecte del conjunt d'un estat i que, a vegades, observa Joan Pau II, cerquen "la independència o, almenys, una major autonomia política". Es tracta d'un text important que aconsegueix de ser concret tot i mirar l'ample i divers mosaic de situacions que es donen en el món d'avui.

El "Bona Pasqua!" de Joan Pau II no és, doncs, un simple compliment. És, més aviat, un petit signe coherent amb una gran visió.

"Homes i dones", és el títol del darrer capítol de l'exhortació apostòlica de Joan Pau II, sobre la vocació i la missió dels laics. El Papa posa en evidència el paper de les dones al voltant del Senyor. I jo plantejo aquesta qüestió: ¿els evangelistes eren feministes?

La societat antiga, sobretot l'oriental, confinava la dona a la llar, cuinant i filant, i el marit vagant a l'exterior. Ara bé, en els Evangelis, el lloc de la dona és proporcionalment més important que en els altres autors de l'antigor greco-llatina. Des de l'exposició de la genealogia de Crist, de Mateu, s'esmenten tres dones: Tamar, Ruth i Bethsabé. Després Maria i la seva cosina Elisabet. Després del naixement de Jesús, en la presentació al Temple, Anna la profetessa. Així que comença la vida pública de Crist, a les noces de Canà, Maria intervé.

¿Quantes dones trobarem encara? La sogra de Simó Pere, malalta que Jesús guareix. Després la filla de Jaire; i en el camí de la casa de Jaire, la dona malalta i tímida que toca amb tanta fe la vora del mantell de Crist! Passem de pressa per l'horrible Herodias i la seva filla... Admirem la mare sirofenícia que prega sense desanimar-se. Estimem les dues germanes Marta i Maria, la que és als peus del Senyor, mentre l'altra s'afanya tenint cura d'una recepció que Jesús desitjava diferent.

Els evangelistes eren feministes?

El lloc de les dones al voltant de Jesús

La vídua de Naïm plorant el fill únic; la pecadora penedida als peus de Jesús amb gran escàndol dels fariseus; dones que es mouen obscurament al seu servei, Maria de Magdala, Joana, dona d'un intendent d'Herodes, Susanna, de la qual només sabem el nom, i "moltes altres", segons Lluc... No oblidem la dona corbada, que ell guareix, i la pobra vídua l'ofrena de la qual al Temple serà recordada fins a la fi del món... Escoltem el crit d'una dona entre la turba: "Feliç la mare d'un fill així!" Heus ací la dona adúltera, que rebutja de condemnar, tot condemnant el seu pecat. Heus ací les germanes de Llützer.

Però, en sant Joan, la pàgina des d'aquest punt de vista potser més sorprenent, és el relat de la trobada de la Samaritana amb Jesús. Aquí no són pas els deixebles, sinó aquesta dona lleugera, transformada per la gràcia, que cridarà tot el poble de Siquem a posar-se als peus dels Messies.

I, durant la Passió, vegeu el paper de les dones. Deixem a banda la portera i la serventa que interro-

CHARLES ROSSET
Doctor en lletres i ciències humanes

guen Pere... Però durant el drama, una dona intervé a favor "d'aquest just": és la dona de Pilat, figura enigmàtica, potser una prosèlita i ben aviat una cristiana. I, en el camí del Calvari, les dones que van a trobar Jesús condemnat i ploren obertament per ell; al peu de la creu, unes altres encara, amb Joan i Maria, i, entre elles, la mare de Jaume i Joan, tan ambiciosa per ells que havia gosat demanar que els seus fills estiguessin un dia a la dreta i a l'esquerra del Crist, i que aquí veia a dreta i esquerra dos crucificats! I quan el cos de Crist és dut apressadament al sepulcre, les dones són allí observant on el posen; l'endemà passat, a la sortida del sol, elles arriben amb perfums per embalsamar el mort... Aleshores són les primeres a les quals és anunciada la meravella: ¡ha resuscitat! I són les primeres a creure, a portar la nova, quan els ho-

mes no ho creuen, encara.

Aquesta enumeració és comomovedora. Fa somiar. Els Evangelis potser són, entre totes les obres de l'antigor, allí on es troben més sovint les intervencions femenines. I torno a la meua primera pregunta: ¿són els evangelistes, doncs, feministes per haver donat a la dona, en els seus relats, una importància tan fora de costum?

Aventurem una contra-prova. Lluc, després del seu Evangeli, compongué els Fets dels Apòstols. ¿Quines dones retrobem en la lectura dels Fets? Moltes es troben al costat dels deixebles, es diu en el començament, perseverant en la pregària abans de la Pentecosta, i, entre elles, Maria, la mare de Jesús, de la qual no se'n parlarà més, aquella que nosaltres anomenem Mare de l'Església desapareix de la seva història. Hi haurà Safira, la dona d'Ananies, que mor tràgicament; Tabita (o Dorcas), rica i caritativa, que Pere ressuscita; la petita serventa esbojarrada que deixa que Pere truqui de nit a la seva porta; Lídia que allotjarà Pau; la jove esclava pitonissa, de la qual

Pau percep l'esperit d'endevidora, i Damaris, una de les rares convertides de Pau a Atenes, i Priscil·la, a Corint... I sabem incidentalment que Pau té una germana de la qual no coneixem res més que tenia un fill. De Brusil·la, l'esposa jueva del governador Félix, i de Berenice l'esposa del rei Agripa, oients de Pau al mateix temps que els seus marits, el narrador no ens n'aporta ni un mot ni un gest. Hi altres dones en els Fets però mai no hi és descrita una escena equivalent a les que trobem en els Evangelis.

Caldrà trobar-hi una explicació? Si els Evangelis, al contrari, ens relaten aquelles escenes, és que han tingut lloc al voltant de la persona de Jesús. És a prop d'ell, a la llum de la seva vida, no hi ha, com Pau dirà, ni home ni dona, sinó criatures de Déu en una igualtat d'amor. Ell al costat del Pare, els apòstols, goso dir, es troben homes imbuïts, malgrat tot, dels costums de la civilització ambient, en la qual la dona no té un paper públic: quan ha de representar-ne un, és una anomalia que sorprèn certament. I tanmateix la dona, amb Maria, respon: "jo sóc la serventa del Senyor", i ocupa aleshores en l'Evangeli un lloc que no li serà llevat i que la recent exhortació del Papa mira de fer-li reconèixer en la vida de l'Església.

(De "la Croix")

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera
Joan Carrera i Planas

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny: Josep Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

QUIN EMBOLIC!

"No puc aguantar que ningú em doni lliçons!" No l'heu sentida mai, aquesta frase? Doncs, mireu que s'arriba a dir i a pensar! A mi m'agradaria saber una cosa: què és allò que hom no aguanta, que li donin lliçons, o rebre'n? Aquesta pregunta sembla un contrasentit, sembla feta per fugir d'estudi. Doncs, no! Anem, però, a pams: Primer: voler sempre donar lliçons és una mania molt antipàtica que fa posar nerviosa molta gent. Segon: rebre lliçons és amb tot necessari per a créixer. Tercer: doncs, no ho entenc: com puc rebre lliçons, si ningú no me'n dona? M'he embolicat, ja ho veig. De tota manera, jo diria que les lliçons no es donen: surten, neixen, brollen. Ni es reben: es troben, s'acullen, es capten. D'una altra manera: es donen sense voler donar-les; es reben sense sentir que te les donen. Em sembla que encara ho he embolicat més!

MIQUEL ESTRADÉ

En el primer volum de les Memòries de Julián Marías hi llegeixo una frase que em commou i que compar-teixo fins al fons del cor. Escriu, després de la seva boda, en el cim de la felicitat, i diu: "Sempre he cregut que la vida no val la pena si no se l'aposta a una carta, sense restriccions, sense reserves; són innumbrables les persones, molt especialment en el nostre temps, que no ho fan per por a la vida, que no gosen ser felices perquè temen allò que és irrevocable, perquè saben que si ho fan, s'exposen ensems a ser infelices".

En efecte, un dels corquims del nostre segle és aquesta por a allò que és irrevocable, aquesta indecisió davant les decisions que són irrevocabils o bé la tenen molt dolorosa, aquesta tendència a la provisionalitat, a allò que ens compromet "però no del tot", que ens obliga "però només en tant que". Preferim acabar no apostant per res, i si no hi ha més remei que fer-ho, ho envoltam de reserves, de condicionaments, de "ja veurem com van les coses".

Això passa a tots els àmbits. D'antuvi, en la vida matrimonial. Quan a Espanya es discutia la llei del Divorci, vaig escriure diverses vegades que no em preocupava tant el fet que algunes parelles se separessin com que es difongués una mentalitat de matrimonis-provisionals, de matrimonis-a-prova. Avui haig de confessar que les meves previsions no eren mancades de fonament: a Espanya, com a tots els països on hi ha llei de Divorci, els divorcis no foren gaire nombrosos en referència a la generació que va casar-se amb la idea de perennitat, però comença a créixer i no deixaran d'augmentar avui que tants joves comencen el seu amor dient-se: "I si les coses no funcionen bé ens separem i tan amics". Això, diuen, és més civilitzat. Però jo no estic gens segur que aquest amor amb reserva sigui veritable amor.

La vida a una carta

J.L. MARTIN DESCALZO

La "por a l'irrevocable" arriba fins i tot a allò religiós i el que és més lamentable, al sacerdoci. En els meus temps de seminarista —i no sóc pas tan vell— allò de "sacerdos in aeternum", sacerdots per a l'eternitat era quelcom, senzillament, inqüestionable. És que ni ens passava pel cap de deixar de ser allò que lliurement elegíem. Sabíem, sí, que n'hi havia que fracassaven i derivaven vers altres ports, però això, pensàvem, no tenia res a veure amb cada u de nosaltres: era, com a màxim, com un accident de circulació amb el qual no es pensa quan s'inicia el viatge i que, si més no, no es preveu com una opció voluntària. Per això va astorar-me tant quan vaig començar a sentir d'alguns teòlegs això del "sacerdocí ad tempus", això que un podia ordenar-se sacerdot per cinc, per set anys, fer aquest servei a l'Església i després replantejar-se si continuar en la mateixa tasca o canviar d'ofici. Em semblava, en canvi, a mi, que el sacerdocí o era per sempre o no era sacerdocí; que si el lliurament a Crist i a l'Església era un lliurament d'amor, i no hi cabien plans quinquenals. Hom podia fracassar i equivocar-se, és cert, però ¿era possible un fracàs més gran que llançar-se a volar amb les ales lligades per tot un garbuix de condicionaments?

I allò que ara em preocupa més del problema és que

sembla que aquest pànic a l'irrevocable s'ha convertit en una de les característiques espirituals de la major part de la nostra joventut i d'un bon percentatge d'adults. La gent, té raó Marías, no és amiga de jugar-se la vida a una carta en cap àmbit: prefereix embarcar-se en el vaixell d'avui i demà ja pensarà en quin vaixell ho fa.

I, repeteixo, el més greu és que això s'està presentant com un ideal, com "intel·ligent", com "civilitzat". ¿Amb quines raons? Hom et diu: tot és relatiu, començant per un mateix. Jo sé com és avui l'home que jo sóc; però no sé com seré demà. Tots canviem d'idees, de manera de ser. ¿Per què comprometre-ho tot a una carta quan no sé com es presentarà el joc de demà?

Hi ha en aquest raonament quelcom de veritat: és cert que hi ha moltes coses relatives en la vida, moltes davant les quals un home ha de romandre i en les quals fins i tot serà bo canviar en el futur, quan es vegin amb una nova llum. Però, relativitzar-ho tot, ¿no serà una manera de no arribar mai a viure?

En realitat aquestes coses permanents són poques: l'amor que s'ha elegit, la missió a la qual hom es lliura, unes quantes idees vertebrals i, entre elles, no cal dir-ho, per al creient la seva fe.

En aquestes, ho confesso, les meves apostes sempre foren i espero que continuïn essent totals. Per aquestes tres o quatre coses jo estic disposat a jugar a una sola carta, precisament perquè estic segur que aquestes coses o són senceres o no són. És així de senzill: o són totals o no existeixen. Un amor condicionat és un amor putrefacte. Un amor "a veure com funciona" és un brutal engany entre dos. Un amor sense condicions pot fracassar: però un amor amb condicions no solament és que neix fracassat, és que no arriba a néixer.

És molt rar veure una llarga filera de persones fent cua per entrar en una catedral, però això és el que està passant aquesta tarda davant la seu de Valladolid.

Centenars de persones en una renglera que fa ziga-zaga s'esperen a l'atri de la gran basílica hereriana. És gent de tota edat i condició. Fins i tot hi ha un ministre del Govern espanyol que no ha volgut irrogar-se cap privilegi i, com un ciutadà més, espera amb paciència el seu torn.

Què passa dins la Catedral vallisoletana? Que hi ha una de les mostres iconogràfiques més importants dels darrers temps. Porta per títol "Las Edades del Hombre" i com a epígraf: "El arte en la Iglesia de Castilla y León". Una exposició projectada i muntada per les diòcesis d'aquestes terres, amb el suport de diverses institucions, que havia de durar dos mesos i que ja en porta cinc, després de

dues pròrrogues. Les primeres setmanes, l'afluència de visitants, era fluïda, ara és gairebé impossible d'entrar-hi sense fer cua i les sales quasi sempre són plenes. S'ha superat la cota de deu mil visitants en un dia i el nombre total d'aquests ja depassa els tres quarts de milió i s'espera que arribi al milió quan l'exposició es clogui el 2 d'abril.

Els organitzadors no s'ho expliquen. Un d'ells em comenta allí mateix, a peu dret, que mai no havien somniat un èxit semblant de públic. "I s'ha produït un fenomen curiós —em diu—, de primer els qui venien eren, majoritàriament, estudiosos, historiadors de l'art, gent entesa... en aquests moments el públic és, sobretot, d'extracció popular". "Hi ha gent —continua— que mai no deuen haver estudiat art ni història, però

L'art, al llindar del misteri

JAUME AYMAR i RAGOLTA

es queden embadalits davant les peces, s'extasien en veure de prop l'apostolat d'Alba de Tormes, s'esgarrifen en veure la Mort de la Catedral de Salamanca, senten compassió davant els cristos clavats en creu, o s'entendren en descobrir el somriure de la Virgen de la Manzana, de Silos". "Avui mateix —prosegueix el meu interlocutor— un home n'ha sortit plorant d'emoió". I a ell mateix els ulls li espurnegen en contar-m'ho. "És cert que molts vénen a trobar-hi la verge o el crist del seu poble, però això, per si sol, no justifica fer un grapat de quilòmetres ni esperar-se per entrar mitja hora o una hora, pel cap baix".

El meu interlocutor m'informa

que s'està fent un estudi sociològic sobre aquest fenomen i, aquest vespre mateix, aquí a Valladolid, hi ha previst un sopar-col·loqui organitzat per l'Àmbit "Maria Corral" de Salamanca sobre el tema de l'art, com a llenguatge pont, amb motiu de l'exposició. Hi assistiran els organitzadors de la mostra, catedràtics d'art, artistes, psicòlegs, sociòlegs, polítics...

Per mi hi ha una resposta espontània a aquesta afluència massiva: la gent té fam i set de transcendència. I aquestes icones parlen de Déu. A través del dolor i del somriure, del somni del Paradís, del silenci i la pobresa, de l'encís d'allò que és minúscul... la gent —la gent senzilla— se sent portada al llindar del misteri. Potser en aquell rostre sofrent de Crist, hi descobren el seu propi dolor o el dels seus; potser aquell somriure de

Maria els fa enyorar un àmbit de serenor enmig dels tràfecs de la vida; potser en els retaules barrocs, hi troben formulada la intuïda caducitat de les coses... Tant se val! Cada icona és un llampec de bellesa autèntica i per tant, també, de transcendència... I la gent es deleix per fruir-ne. Sí, la Catedral de Valladolid ha estat tancada al culte, però sense saber-ho, ha estat oberta a un altre mena de culte potser no gaire allunyat del primer.

Mentre faig cua penso en la gent nostra que, d'ací uns dies, visitarà una exposició anàloga a Barcelona, "Millennium. Història i Art de l'Església Catalana" i somnio que pugui gaudir d'un èxit semblant.

Finalment em toca el torn. I entro a la Catedral a veure la mostra per segona vegada. Tinc la certesa que, novament, "Las Edades del Hombre" em transportarà, també, al llindar pressentit del misteri.

ARA MATEIX

Va agradar-me la intervenció del bisbe de Vic, monsenyor Josep Me Guix, al programa de televisió "La vida en un xip" dedicat a la religió. Ja és positiu el simple fet de la presència d'un bisbe en un programa d'àmplia audiència i d'orientació plural. Però aquesta vegada, a més, ha estat una presència reeixida.

Val a dir que, dins els límits en què es mou un programa d'aquestes característiques, la gent que s'aplegà als estudis de Sant Joan Despí constituïa una mostra força representativa dels nostres cristians. Hi havia una majoria amb esperit renovador, sense esdrifancies, en la qual s'equilibraven bé les referències a la pregària, a l'acció i a l'organització. S'hi palesaven trets consolidats dels catòlics catalans, com el sentit de la llibertat religiosa i de la tolerància, l'opció per l'autofinançament de l'Església i l'al·lèrgia a les solucions amb intervenció de l'Estat. Hi havia molts joves amb el tarannà de la joventut creient d'ara, algun nostàlgic d'edat provecta, un representant de les posicions més desencarnades que, per cert, no aconseguí d'explicar-se bé, i una portaveu de reivindicacions contestatàries: el presbiterat de la dona, el celibat opcional i la situació dels capellans secularitzats.

Va ser precisament en la resposta a aquesta última intervenció que el bisbe Guix es va mostrar precís i clar però, alhora, moderat i receptiu. Relativitzà, com cal, sense menysvalorar-la, la llei del celibat, no establerta per Jesucrist sinó per l'Església i no vigent

A propòsit d'un programa de TV3

a tot l'àmbit catòlic sinó només al de ritu llatí. També va tocar amb delicadesa el tema dels sacerdots secularitzats els quals, remarcà, de cap manera no han estat exclosos de l'Església sinó només de l'exercici ordinari del ministeri, que, encara, els és permès en el cas de necessitat d'un cristià en perill de mort que demana els sacraments. És a dir, es va apropar a la interpellant tant com era possible de fer-ho sense enganyar-la ni dissimular la posició real de l'Església.

La qüestió dels capellans secularitzats és, probablement, una de les més enrardides. Per això cal considerar molt positiu el to amb què el bisbe de Vic s'hi referí.

En efecte, és un tema, aquest dels preveres secularitzats, que sembla condemnat a un tractament maximalista: maximalisme en les paraules o maximalisme en els silencis. Com si només fossin possibles dues actituds: la vindicació d'un canvi de disciplina a l'Església i, per tant, l'atac sistemàtic a la situació actual i a la jerarquia que la manté, o el silenciament, també sistemàtic, del problema objectiu que s'ha produït en un moment donat i el seu anorreament a base de fer temps i de propiciar noves circumstàncies...

El xoc d'aquests dos maximalismes deixa de banda un conjunt de millores que seria possible d'introduir, independentment de la qüestió del canvi o la continuïtat de l'actual disciplina. Per exemple: tot el que fa referència a unes relacions més cordials amb les persones afectades. És veritat que moltes secularitzacions han tingut lloc en un clima de conflictivitat i de crispació que, en alguns casos, no ha afectat només la disciplina sinó també la fe. Però també és veritat que en altres casos no ha estat així i que el temps ha matisat algunes posicions inicials. Tenim secretariats per a la marginació, per a la immigració, per als gitanos... etc., però no tenim cap organisme de seguiment, diàleg i ajut d'uns germans que han lliurat al servei de l'Església molts anys de la seva vida... D'aquest contacte podria venir-ne un coneixement més proper i discriminat de les persones i la recerca de la forma més adequada a cada cas d'inseriment en el treball pastoral, ja que, com va dir encertadament monsenyor Guix, els secularitzats no han estat expulsats de l'Església. Tot això podria resultar força més profitós que la discussió sobre el futur de l'Església i el que vindrà després de la post-modernitat... I més evangèlic, no cal dir-ho, que l'agressivitat dels uns i el menyspreu subreptic dels altres.

Serà un pas en aquest sentit la nova constitució "Pastor bonus", que passa la competència de les secularitzacions de la Congregació de la Fe, que la tenia fins ara, a la de Sacraments i Litúrgia?

J. CARRERA PLANAS

PAÏSOS CATALANS

No tornaran a Mallorca els Miró donats a l'Estat en pagament d'impostos

Les obres del pintor Joan Miró donades per la seva família a l'Estat després de la seva mort no tornaran a Mallorca, segons es desprèn d'una resposta donada pel govern a una pregunta del senador mallorquí Antoni Boades (PP). El senador Boades recorda que la casa mallorquina on va viure Joan Miró està sent restaurada i ampliada per allotjar-hi la Fundació

Pilar i Joan Miró. Pel parlamentari mallorquí, seria bo que almenys una part del llegat que es va cedir a l'Estat es pogués veure en aquest lloc.

La resposta governamental indica que l'Estat va adquirir aquestes obres de Joan Miró com a compensació del deute tributari per l'impost de successions i el corresponent a l'IRPF dels hereus del pintor. En conseqüència, jurídicament es tracta d'una "donació en pagament" que és propietat de l'Estat.

Les obres van ser adscrites, en primer lloc, al Museu Espanyol d'Art Contemporani i després al Centre d'Art Reina Sofia. Independentment d'això, les obres en qüestió han estat totes exposades al públic des que van ser entregades a l'Estat i han format part, a més, d'importants exposicions celebrades a Madrid, Saragossa, l'Havana, Rivoli i París.

Unió vol que la Generalitat faci més habitatges socials

Unió Democràtica de Catalunya (UDC) considera que la Generalitat ha d'incrementar la seva política de construcció d'habitatges socials, segons el document que es va aprovar en la seva conferència nacional sobre justícia social.

Enquesta mundial sobre lectorats universitaris de català

La direcció general de Política Lingüística ha adreçat una comunicació a centenars d'Universitats de tot el món per conèixer el nombre de lectorats de llengua catalana que existeixen actualment.

El director general, Miquel Reniu, ha declarat que l'objectiu indirecte de l'enquesta és contribuir a consolidar l'ensenyament del català a les Universitats estrangeres i aconseguir que aquest ensenyament tingui una homologació internacional a través d'un certificat que es podria obtenir amb la col·laboració de les Universitats catalanes.

L'enquesta, que no estarà acabada fins d'aquí a alguns mesos, ja ha donat alguns resultats sorprenents. Universitats molt allunyades geogràficament imparteixen classes de català però de les dades obtingudes es desprèn que els cursos depenen de la presència més o menys casual d'un professor de català.

Sobre el suport de la UGT al PSOE, Redondo, després de desmentir que el sindicat hagi recomanat ja l'abstenció activa en les properes eleccions europees, assenyala que qualsevol decisió sobre la posició del sindicat davant els comicis "serà presa en el seu moment" per la direcció de la central sindical.

Redondo afegí que es reunia amb l'executiva provincial del sindicat a Granada per tractar, entre altres afers, el divorci Govern-sindicats i l'encara més greu de la situació d'atonía en què es troba el PSOE" i valorà el document crític del PSOE, "perquè es tracta d'un fet positiu per a la recuperació de la identitat".

ESPANYA

Segons Redondo, el PSOE ha perdut 4 milions de vots

El secretari general d'UGT, Nicolás Redondo, al·ludí a Granada a la frustració en el votant quan no arriba a produir-se el canvi promès, "cosa que ja es pot traduir en la pèrdua de quatre milions de vots per al PSOE". Redondo insistí en aquest punt, després que el secretari d'Organització del PSOE, José María Benegas, desqualifiqués per "perillosament poc democràtica" una afirmació de Redondo en la qual es preguntava "quin sentit té votar el PSOE?" quan ha defraudat les seves promeses de canvi el 1982.

MÓN

Els hongaresos reclamen un sistema polític democràtic i pluralista

La més gran manifestació legal independent de la postguerra va recórrer Budapest per exigir "eleccions lliures, llibertat total d'expressió i retirada de les tropes soviètiques". En perfecte ordre i amb absoluta llibertat de moviments, els hongaresos acudiren massivament a la convocatòria de l'oposició democràtica per reivindicar el total desmantellament del règim socialista i la instauració d'un sistema democràtic i pluralista de tipus occidental en una Hongria neutral.

AVISOS I COMUNICATS

• **Parròquia de la Sagrada Família (Provença, 450).** - Dijous, 6 d'abril, a les 9 del vespre, al Casal Parroquial, Ponència a càrrec de Mn. Joan Batlles, sobre el tema: "Creients en temps de descreença". Hi haurà col·loqui. Ho organitzen els Grups de Reflexió i Diàleg de la Parròquia.

• **Teologia i Humanisme (PP, Dominics).** - Cursos de Formació Permanent per a Religiosos/es. Mes d'abril: **Dia 7:** "Problemes socials i compromís dels religiosos". **Dia 14:** "Experiència de Déu i Vida religiosa". **Dia 21:** "Els religiosos en el pla redemptor". **Dia 28:** "Memòria d'un camí: Síntesi". Professor: P. Emili Barcelon o.p. Hora: A les 19 h. Lloc: Sala Penyafort, c/ Bailèn, 10. Per informació i inscripcions: Tel. 246 33 00.

• **Conferències a Sant Cugat del Vallès.** - Els propers dies 6 i 7 d'abril, a les 22 h. i pronunciades pel P. jesuïta Jordi Lóring, al Casal de Cultura i organitzades per la Parròquia de Sant Cugat. **Dia 6:** "Historicitat dels Evangelis". **Dia 7:** "El llençol sant de Torí i el carboni 14", il·lustrada amb diapositives. En les dues hi haurà col·loqui. Entrada lliure per a majors de 16 anys.

• **Unió Espiritual de Mares.** - Dia 5, RECÉS a Santa Maria de Montserrat.

• **Trobada d'Animació Missionera Seglar a Catalunya.** - Les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya i les Illes, juntament amb OCASHA —associació de missioners seglars—, organitzen aquesta Trobada, que ja és la 2ª d'aquest curs. Està destinada a cristians de més de 18 anys que se senten solidaris amb la gent del tercer Món. Serà els dies 15 i 16 d'abril. Lloc: Casa d'Exercicis de la Selva del Camp (Tarragona).

Les places són limitades. Per a més informació i inscripcions, adreceu-vos a les Delegacions diocesanes de TARRAGONA: tel. (977) 23 81 04, dimecres d'11 a 1 del matí i tardes de 5 a 8 als tels. (977) 54 40 08 i 82 61 87; o de BARCELONA: tel. (93) 317 91 94, tots els matins de 10 a 1.

• **Casal Bellesguard. Monestir de Sant Maties. Monges Jerònimes.** - c/ Bellesguard, s/n, tel. 211 82 40. **PELS CAMINS DE L'ORACIÓ - VIII.** Temps de Pasqua de Resurrecció. **Diumenge, 9 d'abril,** a les 6 de la tarda, "Pregar, avui?", a càrrec de Mn. Josep Rovira i Tenas. Col·loqui. **VESPRES. Diumenge, dia 16 d'abril,** a les 6 de la tarda, "Comentari a la 'Mulieris dignitatem'", a càrrec de Mn. Josep A. Arenas i Sampera. **VESPRES. Diumenge, 23 d'abril,** a les 6 de la tarda, **CONCERT,** Sonates de G.F. Händel; violí, mn. Josep Rovira i Tenas; violoncel, Arcadi Prat i Godayol. Orgue: Mn. Domènec Cols i Puig. **VESPRES. Diumenge, dia 30 d'abril,** a les 6 de la tarda, "La pregària: Aparentatge i Esperit

Sant", a càrrec de la gna. Griselda Cos i Boada. Col·loqui. **VESPRES. Diumenge, dia 7 de maig,** a les 6 de la tarda, "Tres mots clau: Paraula, Oració, Estimar", a càrrec de la gna. Mª Roser Vergés i Forns. **VESPRES.**

• **Unió Eucarística Reparadora.** - Celebrarà el seu Encontre mensual, el diumenge dia 9 d'abril, a les 5 de la tarda, dirigit per Mn. Francesc de Paula Sala. Conferència i celebració de l'Eucaristia. Poden assistir-hi tots els simpatitzants de l'Obra. Lloc: Mare de Déu de la Salut, 26. Tel. 213 01 82.

VIC
• **MANRESA- COVA DE SANT IGNASI.** - Organitzat per l'Obra d'Exercicis Parroquials, el proper 9 d'abril, tindrà lloc el **RECES COMARCAL** que dirigirà el P. FERRAN MANRESA, S.J. i el tema de reflexió serà: "LES BENAURANCES A LA LLUM DEL MISTERI PASQUAL". Tothom i és convidat. Els que vulguin dinar a la Cova, cal que ho notifiquin com més aviat millor al telèfon 872 04 22.

16 d'abril
per a nois i noies
cadascú s'ha de portar el dinar

MONESTIR DE S. BENET MONTSERRAT

PASQUA de GERMANOR

Δ les 10' Acollida
11' EUCARISTIA
2' Dinar al bosc amb animació
4'30' PROCLAMACIÓ PASQUAL

89

M.ª CARMEN CARREIRAS
ANTIGUITATS

Afiliada al gremi d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

JESÚS, EL SENYOR

NOVETAT 1989

editorial cruïlla

AL SERVEI DE L'EDUCACIÓ

Distribuidor exclusiu: CESMA, S.A. T. 383 10 11 - Badalona

Un nou mètode per a l'ensenyament de la religió a 1er de B.U.P.

català
castellà
llibre de l'alumne
llibre del professor

Joan Pau II clou la reunió dels bisbes nord-americans

Un balanç positiu després dels nombrosos problemes plantejats

La trobada entre una representació de l'Església americana, el Papa i els més alts membres de la cúria romana, va acabar el dissabte 11 de març a Roma després de tres dies d'entrevistes. En el seu discurs de cloenda, Joan Pau II manifestà que aquesta reunió havia reforçat l'esperit col·legial. El Papa posà en relleu que els agents, i en primer lloc els pastors, han de proclamar el veritable missatge. "L'èxit no pot ser el criteri o la condició de l'evangelització però, el criteri i la condició de l'evangelització han de ser la fidelitat a la missió", va dir el Papa citant un dels participants, i va continuar recomanant que els reptes o cada oposició a la veritat siguin abordats en el context de la fe.

Durant la conferència de premsa final, l'arquebisbe de Boston, el cardenal Bernard Law, ha subratllat que no es tractava d'una reunió sobre les tensions. Si hi ha alguna tensió, digué, és aquella que és eterna en el món de l'Església. "L'Església s'enfronta a elements culturals que fan difícil la seva evangelització". Per la seva part, el cardenal Antonio Innocenti, prefecte de la Congregació per al clergat, ha qualificat de "fraternal" aquesta trobada.

En el curs dels tres dies d'aquest minisínodo, diferents problemes de l'Església americana han estat tractats. Així s'ha asseynalat que el bisbe és massa sovint reduït a un paper d'"administrador espiritual", i que altres persones, com per exemple els teòlegs tenen una influència més gran que la dels bisbes. S'ha fet especialment ressaltar que cal distingir els elements essencials de la fe pels quals és necessària una intervenció definitiva per part del bisbe.

A propòsit dels "preveres com a agents de l'evangelització", les converses han permès abordar la qüestió de la formació espiritual dels preveres que ha d'ocupar una posició prioritària en aquest món secularitzat: "Els preveres són els homes de pregària i no els 'managers'". El risc de "clericalització del laicat, en el sentit d'una absència de distinció entre els ministres ordenats i els ministres no ordenats també ha estat suscitat.

Els tradicionalistes als Estats Units: un grup limitat

Durant la sessió sobre la responsabilitat pastoral vers la vida religiosa, també ha estat discutit l'efecte "del feminisme radical". Sobre això, s'ha expressat la "necessitat urgent d'una bona crítica filosòfico-teològica vers aquest tipus de feminisme. Abordant "la litúrgia i els sacraments", els participants també s'han interessat per la qüestió dels tradicionalistes. Constitueixen, s'ha dit, un grup limitat però dotat de veu en la societat. Una veu que no segueix l'autoritat del bisbe. Els tradicionalistes, s'ha insistit, "presenten una imatge deformada de la vida litúrgica als Estats Units". A propòsit de la introducció de la missa segons els principis del Concili de Trento, s'ha explicat que existeix una vacil·lació per una tal introducció a causa de l'actitud de certs tradicionalistes vers l'autoritat eclesiàstica local i vers els desenvolupaments introduïts pel Concili Vaticà II.

Els homes de fe

Parlant de la confessió alguns bisbes han suggerit que l'ús de l'absolució general podria afavorir la confessió personal. La formació dels laics també ha estat objecte

Joan Pau II a Miami amb motiu de la seva visita a EE.UU. l'any 1987.

d'una discussió: la seva formació ha de ser millorada i s'ha proposat la constitució d'una comissió mixta. Diversos punts han estat exposats en el marc de la discussió sobre la família. S'ha ressaltat que molts elements de la cultura americana (individualisme exagerat, revolució sexual, mitjans de comunicació) estan en contradicció amb els valors de la família tradicional. Sobre la qüestió s'ha demanat una atenció especial pels cursos de preparació al matrimoni. Els bisbes han deplorat el gran nombre d'anul·lacions de matrimonis als Estats Units. I han assegurat que els tribunals segueixen

les normes i procediments previstos pel codi de dret canònic.

Els prelatos americans també han remarcat que el sistema d'educació cristiana en el seu país és ben desenvolupat. Però, diuen, absorbeix, sobretot per les escoles elementals i secundàries, una gran part del pressupost de la parròquia. A propòsit d'un document pontifici, actualment en preparació, sobre l'educació catòlica superior, els bisbes demanen aportar una sensibilitat particular pels veritables problemes com són la identitat catòlica i la llibertat acadèmica. Expressant-se sobre els se-

minaris i les vocacions, els bisbes americans han manifestat la seva satisfacció pels "visitants enviats pel Vaticà". Tanmateix s'indica que a vegades l'accent en allò que es refereix a les vocacions és massa posat sobre criteris sociològics i que es minimitza, i també s'ignora, el context de la fe en el qual les vocacions han de ser animades.

Acabant la reunió, el cardenal Joseph Bernardin va declarar que molt sovint els americans són presentats com en estat de conflicte amb Roma. Però va explicar que tots ells són homes de fe units al voltant del Senyor.

FILTRANT LA NOTÍCIA

L'estructura de l'Estat del Vaticà, avui

El passat 11 de febrer es complien els 60 anys del Tractat del Laterà, subscrit pel papa Pius XI i el rei Víctor Manuel II de Savoia, en virtut del qual la Ciutat del Vaticà quedava en un Estat reduït a menys de mig quilòmetre quadrat amb una població de 730 habitants, però totalment independent del poder civil.

N'hi havia prou pels propòsits de la Santa Seu. Per això Pius XI podia dir l'endemà de la signatura del Tractat que "el Vicari de Crist requereix tan sols el mínim de territori suficient per l'exercici de la seva sobirania, sense la qual no pot existir, donat que no tindria on recolzar-se".

Observadors qualificats han criticat la cúpula estructural de l'Església, considerant-la encara avui massa similar a la d'un estat civil. Així, entre altres, el teòleg K. Rahner. En la seva obra, "Canvi estructural de l'Església", Rahner considera excessivament tardà el renunciament als Estats Pontificis, que "si s'hagués dut a terme abans —escriu el teòleg alemany— haurien canviat i millorat moltes coses a Itàlia i a l'Església universal". També ell opina que subsisteixen encara "moltes restes anacròniques d'una cultura i societat profana anterior".

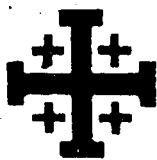
Figures distingides de l'episcopat, com els cardenals Koenig, Lorscheider i Hume, també han manifestat les seves reserves pel que fa a l'estructura de l'Estat del Vaticà, manifestant que caldria

una reforma a fons "perquè es mostri al món —declarava el cardenal Lorscheider— el rostre d'una Església més evangèlica".

Amb tot, s'han fet altres lectures sobre la legitimitat avui d'aquest petit Estat i del seu Cap que és el Papa, amb motiu dels 60 anys del Tractat del Laterà. Observadors experts, hi veuen com un prodigi d'influència moral, que àdhuc ascendeix a països fora del marc de tradició cristiana. Aquest prestigi es fa palès amb la seva llibertat de moviment en qualsevol situació; es fa sentir en els esdeveniments més diversos i en els llocs més distants i distants, prestant serveis humanitaris en molts conflictes mundials i en sectors geogràfics afectats per catàstrofes o la misèria. El Vaticà ha arbitrat també últimament la pau entre nacions en peu de guerra. Aquests reconeixements es mostren gairebé en tots els discursos dels ambaixadors davant la Santa Seu, en prendre possessió del seu càrrec.

Una alta personalitat laica, comentant el Tractat del Laterà, deia aquests dies a Roma: "Amb tots els defectes i components anacrònics, que són evidents, la influència moral de l'Estat del Vaticà és més eficaç —i per descomptat més evangèlica— que els pressupostos d'armament de qualsevol estat civil del món".

FRANCESC GAMISSANS

A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants Llocs.

De l'1 al 12 d'agost.

Inscripció i informes

Comissaria de Terra Santa. P. Manuel Prades Santaló, 80. Tel. 209 23 88
08021 - Barcelona

"L'Osservatore Romano" critica a Rushdie i a Khomeini

"L'Osservatore Romano", òrgan oficiós de la Santa Seu, ha expressat un judici clarament negatiu sobre el llibre "Versos satànics" de l'escriptor Salman Rushdie i el mateix temps ha condemnat la invitació a ajusticiar el seu autor llançada per l'imam Khomeini.

Una editorial del periòdic publicada a primera pàgina és interpretada com a expressió de l'opinió de la Santa Seu, "No és estrany —comença dient l'editorial— que invocant motivacions artístiques o principis de llibertat d'expressió s'intenti justificar un ús impropï de textos sagrats o d'elements religiosos que acaba essent, en definitiva, una gratuïta distorsió, si més no, autèntica expressió blasfema".

Agressió a la fe

"És certament lícit —continua— preguntar-se de quin art i de quina llibertat es tracta quan en el seu nom s'agradeix la dimensió més profunda de les persones i s'ofèn la seva sensibilitat com a creients. El dret a expressar les pròpies opinions no pot anar en detriment de la dignitat i consciència dels altres."

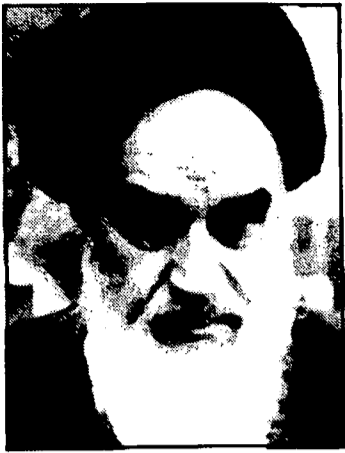
"Fa un parell de setmanes, a la catedral de Sant Patrici —recorda— el cardenal arquebisbe de Nova York, John O'Connor ha definit com un «insult a l'Islam» el llibre «Versos satànics», de

Salman Rushdie. Per aquests mateixos dies, l'arquebisbe de Lió i president de la Conferència Episcopal francesa, cardenal Decourtray, referint-se al mateix llibre, ha afirmat que «una vegada més els creients sofreixen una ofensa a la pròpia fe».

"És difícil conèixer —afegeix— les reals intencions que han inspirat Salman Rushdie i la importància que té en la seva vida la religió islàmica, però és un fet cert que la seva novel·la ha resultat ofensiva per a milions de creients. La seva consciència religiosa i la seva ofesa dignitat exigeixen el nostre respecte. La nostra pròpia adhesió a la fe ens demana que deplorem tot el que d'irreverent i blasfem ha estat publicat en el llibre."

"La solidaritat amb els que s'han sentit ferits en la seva dignitat de creients —conclou l'editorialista— està acompanyat del fervent vot perquè siguin aban-

donades les actituds d'odi, que són també percebudes com una ofensa a Déu i als principis de l'ètica natural. També ens sembla preocupant la implicació de tants ciutadans innocents en les inacceptables reaccions que han ocupat tant d'espai en la premsa d'aquests dies."

Segons l'agència France Press, el passat 16 de febrer, després d'una entrevista de l'ambaixador de la República islàmica a la Santa Seu, en la qual "l'aiatollah" Salman Ghaffari havia afirmat a un periodista italià que era partidari de matar Rushdie amb les seves pròpies mans davant seu, Ràdio Vaticana assenyala que les reaccions contra els "Versos satànics" a Iran i d'altres països musulmans "suscitaven preocupacions".

Per la seva part, el president del Parlament iranià, Hachemi Rafsanjani, va afirmar que els països occidentals hauran de fer front a "seriosos problemes" si no retiren dels seus mercats el llibre "blasfem" de l'escriptor britànic.

A.P.

VATICÀ DIA A DIA

Joan Pau II: "Jesús es va aparèixer a les dones"

En una de les últimes audiències generals del dimecres, el papa Joan Pau II va afirmar: "És un fet significatiu que Jesucrist ressuscitat del sepulcre s'aparegui a les dones, les seves fidels seguidores, abans que als deixebles i als mateixos apòstols". Aquesta preeminència de les dones en els esdeveniments pasquals —va comentar el Papa— inspirarà l'Església que, durant els segles, comptarà amb elles per a la seva vida d'oració i apostolat.

La Santa Seu en la Conferència sobre el desarmament

Com a representant de l'Estat del Vaticà, el Secretari d'Estat, cardenal Casaroli, va pronunciar un discurs en la Conferència sobre el desarmament que se celebrarà a Ginebra el passat febrer.

Casaroli va afirmar que representava una potència "que no té res de militar" i que "les seves armes són exclusivament de naturalesa moral", però que era una de les que més s'interessava pels problemes del desarmament. En contra de l'antiga dita, "si vols pau, prepara la guerra", Casaroli es va mostrar partidari de "si vols pau, prepara la pau".

La conversió de Max Thurian va provocar polèmica

El prior de la comunitat ecumènica de Taizè —del qual formen part catòlics i protestants—, germà Roger Schutz fou rebut fa poc pel Papa.

Fa poc que aquesta comunitat fou objecte de polèmica per la conversió al catolicisme i posterior ordenació sacerdotal de Max Thurian, perquè es va mantenir oculta i va provocar el disgust de molts protestants, ja que consideraren que havia d'haver-lo fet públic, presentant al mateix temps la dimissió dels càrrecs que ocupava en el si de l'Església protestant.

Assemblea plenària de la Comissió Pontificia de Comunicacions Socials

Joan Pau II va adreçar un discurs als membres de la Pontificia Comissió que va celebrar la seva assemblea plenària a Roma. El nostre Director, doctor Joan E. Jarque, consultor de l'esmentada comissió, va excusar la seva absència.

API - PLANAS

- Gestió i documentació de vendes de farmàcies i laboratoris.
 - Compra-venda i lloguer de finques, pisos, solars i terrenys.
 - Hipoteques.
- C. BALMES 124, 2n. 2a.
Tel. 215 77 72
08008 BARCELONA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Les meves oracions són especialment per les intencions apostòliques d'aquesta publicació que tant ens ajuda a proclamar el missatge de Jesús."

Josep M.ª Feliu. BOMBAY

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

HNA. FRANCISCA FONT (CARM. MSS.)
PRITHI KUNJ
271 CARTER ROAD
BANDRA BOMBAY 400 050
INDIA 11.280.- Ptes.

M. ANGELS MASSIP
SANT THOMAS CONVENT
18 ROSARY CHURCH ROAD
MYLAPORE MADRAS
600004 INDIA 11.280.- Ptes.

MERCE SOLEY
AMBASADA SPANICH
ULICA STRAROSCINSKA 1
VARSAWA
POLÒNIA 8.580.- Ptes.

R. CARMEL FONT I GOMEZ
SANTA CRUZ CHURCH
P.O. BOX 2830
TUCSON - ARIZONA
EE.UU. 10.530.- ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
 taló que adjunto
 gir postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

FETS I CRITERIS

Pensar el que diem

Avui els sentiments dominen més que no pas la raó. Probablement és una reacció a una època passada i a una educació rebuda. Els corrents culturals que ens envolten són més pragmàtics que no pas idealistes. Ens trobem pràcticament en un davallar de les ideologies.

Crec que totes aquestes realitats i d'altres ens porten a pensar poc el que diem. N'hi ha prou en escoltar, durant les vacances o en les estones d'espera als aeroports, segons quines converses. S'enraona per enraonar i poques vegades es manté una conversa amb raonaments doctrinals o amb un cert nivell intel·lectual. Més aviat abunden els comentaris sobre notícies o rumors dels diaris i es manifesten pocs judicis o bé opinions sobre fets i esdeveniments de persones o grups.

No hi ha dubte que vivim en una societat que funciona a ritme accelerat. Són molts els temes, qüestions o notícies que rebem com a impactes en la vida quotidiana i això fa que no hi hagi ni temps per a pensar.

Tinc la impressió que moltes enquestes i entrevistes són formulades o interpretades més en funció d'expressar el que sentim i pretenen molt menys que hom contesti el que pensa.

Aquesta constatació em mou a considerar dos perills que, a la llarga, poden tenir conseqüències greus. D'una banda es pot produir una certa atrofia de la nostra capacitat intel·lectual i del nostre ésser racional. D'altra banda podem acostumar-nos a una manca de coherència entre la nostra paraula i el nostre pensament, o, dit d'una altra manera, a no ser fidels a la nostra estructura personal. I aquestes "infidelitats" repetides ens fan mal a nosaltres i als altres.

Pensar el que diem és, doncs, al cap i a la fi, una exigència de fidelitat al nostre ésser espiritual i al nostre comportament amb els altres.

Una cosa és dir el que a un li passa pel cap i una altra ben diferent és dir quelcom perquè prèviament ho ha reflexionat.

Certament que pensar el que diem exigeix un esforç d'atenció. L'atenció és com un far que en unes dècimes de segon s'il·lumina, s'apaga i es torna a encendre. Quan parlem amb una persona el mínim que li devem és un petit esforç d'atenció, que és una prova de respecte a la seva dignitat humana. Entre els molts drets humans n'hi ha de ben petits que també formen part del teixit de la convivència.

La meua reflexió no va en contra de l'espontaneïtat ni de l'actitud distesa que avui tant necessitem en les nostres converses. És una aportació que pretendria, amb tota senzillesa, ajudar a millorar la qualitat de la nostra comunicació.

RAMON TORRELLA I CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

URGELL

El bisbe Joan analitza la problemàtica de les vocacions

En aquest ambient d'empobriment resulta més difícil empènyer les activitats d'Església

LA SEU D'URGELL.— Amb ocasió de la Diada del Seminari, el Bisbe d'Urgell, monsenyor Joan Martí, ha escrit una carta pastoral als seus diocesans en la qual vol desvetllar un cop més la consciència de les comunitats cristianes davant la crisi vocacional de l'Església. Primerament planteja el problema amb realisme a partir de les estadístiques. Els darrers mesos el Bisbe ha ordenat dos preveres diocesans i un monjo, aviat consagrarà dos diaques, a començament de curs van entrar sis seminaristes nous a la Residència Vocacional. Però "tot plegat és poca cosa per les necessitats que tenim". El Bisbe pensa també amb els ordes religiosos. Al Bisbat d'Urgell n'hi ha dos: els Germans Maristes i els Franciscans de la Creu Blanca, que són els que tenen més vocacions a Catalunya. "La crisi en conjunt, però, continua i els anys futurs veurem amb tristesa com els ordes religiosos hauran de reduir les seves activitats".

La problemàtica vocacional a les comarques del Bisbat d'Urgell presenta un relleu específic per les seves característiques rurals i de muntanya. El Bisbe Joan descriu amb realisme la situació: "La gent se'n va dels pobles. La natalitat ha disminuït molt. Els pocs joves que tenim se'n van a les ciutats, molts d'ells, per iniciar els estudis superiors que no poden fer aquí. En aquest ambient d'empobriment

humà també resulta més difícil empènyer les activitats d'Església".

L'escrit pastoral exhorta a tenir cura dels adolescents i dels joves a la catequesi, a les escoles i als moviments d'apostolat. Cal també demanar a Déu que envii segadors als seus sembrats. Per explicar aquesta delicada tasca emprava un exemple viu.

Durant la seva estada a Canàries va comprar llavors de bonsai, després de llegir les instruccions les ha plantades perquè sap que "si es planta algun dia es farà gran". Explica el significat del seminari: "lloc on s'acull la bona llavor, es cultiva i s'acompanya fins a la maduresa". El Bisbe recorda la funció de la Residència Vocacional, de la Seu d'Urgell, per a nois de batxillerat i del Seminari Interdiocesà de Barcelona per als nois que estudien a la Facultat de Teologia de Catalunya. Exhorta tots els creients al desvetllament vocacional: "Per a la promoció de noves vocacions és important que ressoni constantment la crida en l'Església. A la catequesi i classes de religió, als grups de confirmació, als moviments de joves, a les pregàries. I no oblidar d'invitar individualment els que creiem aptes. Feu-ho sense cansar-vos, que aquest esforç dóna el seu fruit". L'escrit pastoral acaba amb una exhortació a acompanyar els seminaristes fins al terme de la seva resposta generosa a la crida, perquè les vocacions, diu el Bisbe, són "la necessitat més urgent de la nostra Església".

contra el patrimoni cultural del poble.

Els ciutadans han comentat que el Museu Diocesà està situat precisament a 200 metres de la caserna de la policia municipal i han lamentat que hagin succeït aquests fets ara que s'han tallat de forma definitiva els actes de profanació a la catedral. El qualificatiu de ciutat olímpica, a part del piragüisme, s'ha de fer extensiu també a aspectes negatius en el camp de la convivència i l'ordre públic.

"L'equiparació salarial amb la resta de plantilles dels centres de l'Institut Català de la Salut i l'ordenament interior dels serveis" són les reivindicacions que, els dies 14 i 15 de febrer, van motivar la vaga del personal del Sant Hospital de la Seu d'Urgell. A la vaga s'hi van unir metges, infermeres, administratius i personal de neteja, però van ser atesos els serveis mínims i les urgències. Les vagues es repetiran periòdicament perquè "el Patronat es nega a pagar la segona part de l'equiparació salarial que es va signar a Barcelona l'abril del 1988", segons manifesta el comitè d'empresa.

L'hospital de la Seu d'Urgell és una fundació històrica de la Ciutat i sempre estretament vinculada a l'Església; dels vuit membres que integren el Patronat de govern tres són nomenats pel Bisbat i representen aquesta institució. Per altra banda les obres de remodelatge ja realitzades i els projectes anunciats fan preveure que el centre podria convertir-se en el futur hospital comarcal de l'Alt Urgell. La importància del centre és rellevant; també ho és, però, la seva conflictivitat. A les vagues, cal sumar-hi la continuada desfilada de metges pel centre, fet que afecta la confiança dels malalts i el nom de la casa. Alguns membres del Patronat manifesten que es prenen decisions sense ser consultats i algunes vegades solament reben informació. Tots aquests fets se sumen a les deficiències d'un centre sanitari situat en una comarca afectada per la problemàtica general de muntanya.

ANTONI MIRABET

Destrosses al Museu Diocesà d'Urgell

Fa poc han estat esmicolats a cops de pedra els vidres d'una finestra del Museu Diocesà; ja anteriorment havia estat trencat el rètol de la institució. Sembla que les intencions dels malfactors no eren entrar al recinte de l'exposició d'art, sinó la destrucció i el vandalisme. Tot i que els danys no són de consideració, els amics de l'art i de la ciutat han lamentat els fets per constituir un atemptat

VII ENTREGA DE PREMIOS PEDRO ROVIRA CONCEDIDOS POR LA CHAINE DES ROTISSEURS, EN UN SOLEMNE ACTO CELEBRADO EL JUEVES DIA 9 DE MARZO EN EL HOTEL RITZ DE BARCELONA.

Este año el jurado presidido por D. Ricardo Fernández Deu de RTVE, ha concedido los premios a:

PREMIOS DE HONOR: D. ANGEL MIGUELSANZ ARNALOT
Director General de Turismo
D. NESTOR LUJAN
HISTORIA DE LA GASTRONOMIA

DIPLOMAS: CASINOS DE CATALUÑA
GOURMET HOTELS
D. MIGUEL MARQUEZ MOYA de Berga
D. JOSEP M. BOIX de Martinet
PASTELERIA LA ESTRELLA de Sitges
PASTELERIA ROCA de Gerona
HOTEL RITZ de Barcelona
RESTAURANTE CHICOA de Barcelona
RESTAURANTE L'OLIVER de Llavaneres
RESTAURANTE PORTINYOL de Arenys de Mar
RESTAURANTE BIG ROC de Playa de Aro
RESTAURANTE CASA IRENE-HOTEL VALARTIES de Arties
RESTAURANTE LA CASETA DEL RELLOTGE de Tarragona
RESTAURANTE EL RECO de Arboret

La Passió

del CASAL CLARET

Representacions a les 17.30 els dies:
5, 12 i 19 de març i 2 i 9 d'abril

CASAL CLARET
Nàpols, 350 de Barcelona
Informació i reserves:
Telf.: 257 94 91 (contestador aut.)

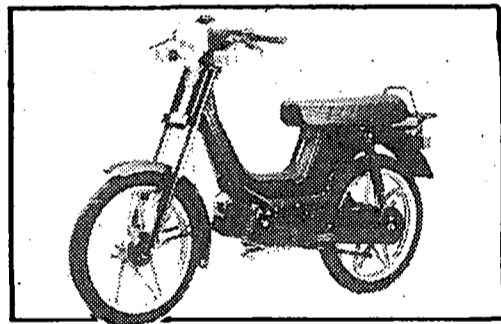
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA TRADICIONAL SORTEIG 1989 DIA 6 DE JUNY

1er. Premi.
Un FORD FIESTA

2on. Premi. Una cambra gravadora de vídeo 8
BAUER Bosch VCC826AF

3er. Premi. Un ciclomotor
DERBI Variant Start amb
intermitents.

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301.

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1989 en suport de
CATALUNYA CRISTIANA

- Talonaris a 5.000 ptes.
 Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms

Adreça

Població DP.

Tel. Província

Trameto l'import per xec barrat gir postal

ESCRIURE A: L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A Tel. 301 37 18

TARRAGONA

5 anys de concerts d'orgue a l'església Prioral de Sant Pere, de Reus

Amb el cicle primaveral d'orgue d'aquest any, els concerts d'orgue a la Prioral de Sant Pere, de Reus entren en el seu 5è any d'existència.

És un fet ben remarcable i insòlit a Catalunya, que d'una manera ininterrompuda des de l'any 1985 s'hagin anat realitzant una vintena de concerts repartits en dos cicles anuals de 3 concerts cadascun, a càrrec dels millors organistes europeus, de solistes vocals i instrumentals, sempre amb una nombrosa assistència, no solament de Reus, sinó també de les Comarques i de Barcelona.

L'ajuntament de Reus n'assumí el patrocini des de l'inici, ja que va entendre l'abast cultural del concert d'orgue, més enllà de l'estricta funció litúrgica d'aquest instrument. La idea que va moure l'organista Josep M. Mas i Bonet a crear aquests cicles fou la de fer conèixer el patrimoni musical organístic, que era ben poc conegut al nostre país, a través dels millors intèrprets de cada autor o escola. Així, l'organista convidat ens aporta amb el seu concert la música pròpia del seu país o que ell ha aprofundit d'una manera especial, sempre tenint en compte les característiques neoclàssiques de l'instrument de la Prioral, que condicionen un repertori determinat, encara que molt ampli. Cada concert és sempre introduït amb comentaris.

Aquesta activitat musical s'inicià el 19 de maig de 1985 amb la reinauguració de l'orgue restaurat, a càrrec de Josep M. Mas i Bonet, que impulsà la revisió de l'instrument, i fou acollida amb interès pel senyor Prior, desitjós de fer compartir els béns espirituals de l'Església.

Des de llavors hi han actuat, entre d'altres, els organistes de les Catedrals de Brussel·les, Notre-Dame de París, Berna, León, Sevilla, etc., que al mateix temps són catedràtics d'orgue als Conservatoris d'aquestes ciutats, i els professors d'orgue als Conservatoris de Venècia, Friburg (Suïssa), Perpinyà, San Sebastián, i d'altres. Citem també els concerts de coral i orgue, en què intervingueren l'Orfeó Terral, de les Borges Blanques i la Capella de Música de Santa Maria del Mar, de Barcelona. Amb aquest conjunt coral es féu un homenatge a Higini Anglés, el desembre de 1988, amb un programa d'obres transcrits per aquest musicòleg. També cal citar la participació d'altres solistes, com el trompetista alemany Gerd Zapf, de l'Òpera de Baviera i del

flautista català Claudi Arimany.

També s'ha ofert a joves organistes la possibilitat de donar el seu primer concert. Els concerts continuaran aquesta primavera amb l'actuació de la professora **Rose Kirn, del Conservatori d'Hamburg (Diumenge, 16 d'abril), de Danielle Salvignol-Nisse, del Conservatori de Perpinyà, (Diumenge 21 de maig) i del conjunt oboè i orgue format per Francesc Castillo, de l'Orquestra Simfònica del Vallès, i Josep M. Mas i Bonet (Diumenge 12 de juny).** Aquests tres concerts començaran sempre a 2 quarts de 8 del vespre.

L'entrada és gratuïta, gràcies al suport de l'IMAC (Institut Municipal d'Acció Cultural) de l'Ajuntament de Reus.

M. MAS

Un moment de la concelebració eucarística, presidida pel bisbe de Tortosa (Foto Allepuz).

X Trobada de Rectors de santuaris de Catalunya i Balears

Al Santuari de la Fontcalda, de Gandesa, hi ha el Llibre d'or que enregistra el pas de molts de visitants. Moltes de les signatures, com és costum, van precedides per algunes paraules que expressen sentiments, emocions, pregàries... El dia 7 de març d'aquest 1989 va escriure's una pàgina excepcional encapçalada pel següent autògraf: "Els rectors de Catalunya i Balears, encarregats de Santuaris, hem celebrat la X Trobada. Ens hem sentit acollits i plenament agermanats en aquest lloc privilegiat de pau, oració i bellesa. Hem compartit inquietuds i hi hem deixat un tros de cor, gràcies a les atencions de Mn. Redento i els companys capellans de la diòcesi de Tortosa. Aquest santuari secular, que avui disposa d'un Patronat exemplar, format de voluntaris que en porten l'administració, ha significat per a nosaltres un estímul i un compromís. Demanem a la Mare de Déu de la Fontcalda que aquest "fontcaldisme" que amb tant d'entusiasme ens han sabut testimoniar Mn. Redento i Mn. Miquel Romero ens estimuli també deixar un mot de record per a Mn. Joan Bta. Manya, historiador d'aquest santuari qui avui reposa als peus de la Mare que tant va estimar. Que ell des del Cel ens ajudi també a estimar-la". En fer la signatura els participants en la Trobada, molts varen afegir escrits personals. També va fer-ho monsenyor Carles, bisbe de Tortosa, que aquell dia va compartir l'Eucaristia i l'àpat.

La Trobada havia aplegat 34 capellans. El ritme de treball, conduït per mossèn Salvador Batalla, fou intens i profitós. Els temes abastien diversos extrems: Documents, Litúrgia i Sagramentals, Cultura, la Fontcalda i d'altres santuaris de Tortosa, Pelegrinatge, Caritat. Intervingueren en les ponències i comunicacions: P. Jordi Castanyer, de Montserrat; P. Joan Canals, del Tibidabo; Mn. Joan Carreras, del Santuari del Món; Mn. Redento, arxiprest de Gandesa; Mn. Joan Ferrer, d'Alcanar; Mn. Miquel Romero, Vicari Episcopal de Tortosa; Mn. Josep Rota, de la Nou.

La Trobada ha estat una estació en un camí ascendent. I era curiós de veure els rectors de santuaris —molts d'ells ben bé preveres ja grans— amb una extraordinària capacitat d'il·lusió i amb ànim de revifar el fogar de religiositat i vida cristiana que ja són els santuaris i que, previsiblement, ho seran de totes totes en l'esdevenidor. Com a trobada sobtada d'aquests dies hi hauria la convergència a revaloritzar la "via pulchritudinis"— la nova sensibilitat per la bellesa. I com a repte hi tenim l'exercici de la Caritat que, amb obres d'assistència i de misericòrdia, ha de tenir lloc remarcant en la vida dels santuaris.

Com diu l'autògraf de referència, l'encís de la Fontcalda, i la franca i generosa i autèntica acollida del Patronat a la X Trobada de rectors de santuaris de Catalunya i Balears han deixat felicíssima memòria.

MIQUEL ROMERO

ESGLÉSIA I ESCOLA

Educació per a l'amor

Molts educadors entenen que l'educació integral comporta la promoció de l'alumne en totes les seves dimensions, sense excepció. En aquest context, també es plantegen com ajudar els alumnes a créixer en a l'amor.

No és un tema fàcil. Però ningú no dirà que no sigui un tema important.

Els educadors cristians saben que l'amor no és pas sentimentalisme ni es redueix a sentit humanitari. Al contrari, és una realitat nova que pertany al món de la fe. Per això, recordaran que el designi diví de salvació universal és dominat per l'amor de Déu, que el Senyor Jesús va venir a nosaltres per manifestar l'amor del Pare, i que el seu sacrifici suprem és el testimoni d'amor envers els amics.

Això diu el document romà "Dimensió religiosa de l'educació a l'escola catòlica". En copio els paràgrafs següents:

"En el marc de la fe es col·loca la nova llei del Senyor: «Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat». En aquest «com» hi ha el model i la mesura del nou amor cristià.

Els alumnes presentaran les dificultats de sempre: violències en el món, odis racials, crims diaris, egoisme de joves i adults que cerquen únicament el propi interès. El professor ha d'acceptar la discussió; però remarcarà que la llei cristiana és nova, també en el fet d'oposar-se a tota mena de maldat i egoisme. És una llei revolucionària. La nova ètica cristiana de l'amor ha de ser entesa i posada en pràctica.

En conseqüència, en el petit món de la família i de l'escola: afecte, respecte, obediència, gratitud, amabilitat, bondat, ajut, servei, exemple; eliminació de tot sentiment d'egoisme, rebel·lió, antipatia, odi, enveja, venjança.

En el gran món de l'Església: amor a tothom, sense exclusió de cap mena per raó de fe, de nació o de raça; pregària per a tothom, perquè tothom conegui el Senyor; col·laboració en l'apostolat i en les iniciatives per a alleujar els sofriments humans; preferència pels menys afortunats, els malalts, els pobres, els disminuïts i els abandonats. A mesura que creixen en la caritat eclesial, alguns joves decidiran a posar-se al servei de l'Església, seguint la vocació al sacerdoci o a la vida consagrada.

En el temps de preparació per formar la pròpia família: oposar-se a tota mena de profanació de l'amor; descobrir la novetat i profunditat de l'amor cristià entre l'home i la dona, el respecte mutu i el pudor amb què es manifesta, la tendresa amb què es conserva. D'aquesta manera es viu l'experiència juvenil de l'amor, a partir de les primeres amistats, a través del prometatge, fins quan l'amor es consagri per tota la vida en el sagrament del matrimoni" (87).

És tot un programa per als educadors creients que vulguin prestar aquest servei als seus alumnes. Un servei que serà, alhora, una mostra d'amor.

FRANCESC RIU

Antic 190

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat
Tel. 201 96 30

Muntaner, 190

08036

GIRONA

El Bisbat exigeix l'aprovació prèvia dels pressupostos als Centres Diocesans d'Ensenyament

N'hi ha quatre: el més antic, el Collell

El bisbe de Girona, Jaume Camprodon, ha signat un Decret sobre els Centres Diocesans d'Ensenyament per tal que "assoleixin els seus objectius i la seva finalitat que no és lucrativa, ni tant sols exclusivament de qualitat didàctica". En aquest moment, el Bisbat és titular de quatre Centres que són el Col·legi Menor "Bisbe Cartañà", el Col·legi internat "Santa Maria del Collell", i els Col·legis d'E.G.B. "Sant Josep" a Sant Feliu de Guixols i el "Prats de la Carrera" de Palafrugell.

Segons el decret episcopal la finalitat d'aquests centres "és fer un servei valuós als educands i als seus pares, a fi que, davant la pluralitat d'opcions, puguin escollir lliurement el model d'home i de societat que creuen més encertat". Cadascun dels quatre Centres diocesans té les seves característiques peculiars que el Decret afirma que "s'han de respectar i tenir en compte a l'hora de concretar els aspectes organitzatius, però cal recordar també que actuen en el marc de la Delegació Diocesana d'Ensenyament, que li pertoca d'intervenir-hi". Per això, el Decret preveu que "tots aquests Centres presentaran a l'autoritat diocesana els pressupostos ordinaris i els balanços de gestió i situació per a l'aprovació última, en la forma i terminis que el Delegat

Diocesà d'Economia disposi". A més, preveu que "s'han de sotmetre a l'aprovació prèvia de l'autoritat diocesana els pressupostos extraordinaris".

Per últim es demana que "cada curs presenti a la Delegació Diocesana d'Ensenyament la memòria, el calendari i el projecte

educatiu". El Col·legi "Bisbe Cartañà" es regeix per un patronat i el director nomena el personal educatiu. El Col·legi del Collell és el més antic de tots i compta amb una junta d'economia pròpia, però un assessor jurídic del bisbat.

M. CABALLÉ

BARCELONA

Un català a la Pontifícia Acadèmia de Sant Tomàs d'Aquino

En la seva sessió del proppassat 18 de gener, la Pontifícia Acadèmia Romana de Sant Tomàs d'Aquino elegí i nomenà com a Acadèmic el professor barceloní Francesc Canals i Vidal.

Aquesta Acadèmia va ser creada per Lleó XIII l'any 1880 i és integrada per quaranta membres dividits en dues seccions: la teològica i la filosòfica. Posteriorment va ser ampliada per Pius XII l'any 1946 amb la secció jurídic-econòmica. L'Acadèmia ha comptat entre els seus socis destacades figures del pensament tomista.

Francesc Canals, que ha estat durant molts anys Catedràtic de Metafísica de la nostra Universitat Central, és autor de publicacions filosòfiques com ara "Para una fundamentación de la Metafísica", "Cuestiones de fundamentación", "Historia de la filosofía medieval" i recentment "Sobre la esencia del conocimiento", i és el primer laic català que s'incorpora a l'Acadèmia romana. Abans d'ell només un altre català n'havia format part: el prestigiós teòleg carmelita Bartomeu M. Xiberta.

IMPROMPTU

La Setmana Santa

Feia temps que passava els Dies Sants a muntanya, i enguany m'ha estat novetat passar-los a ciutat. He respirat l'aire d'una ciutat quieta, com esmorteïda, sense el seu natural brogit.

També a ciutat es pot viure la plenitud litúrgica de la Setmana Santa, i realment s'hi viu. Encara que només la visqui una minoria que, per nombrosa que sigui, no passa de ser-ho. La majoria gaudeix, senzillament, d'unes minivacances i prou.

És interessant observar com l'assistència a les celebracions litúrgiques va de major a menor, com si l'entusiasme s'anés diluint. Des del bullici del Diumenge de Rams al Diumenge de Resurrecció, passant per un Dijous Sant amb el temple ple de gom a gom, un divendres Sant amb clarianes i, iquina llàstima!, una Vetlla Pasqual, la més important de totes les solemnitats litúrgiques de l'any, amb una concurrència reduïda a menys del cinquanta per cent...

Penso en el perquè d'aquest fet, i no trobo altra explicació que en arribar la mort del Senyor hom resta atùit per ella i costa capir l'esclat de la Resurrecció, la victòria de Crist sobre la mort, el gran motiu de la nostra celebració. Cal entendre que la Resurrecció és molt més important que el pobre naixement en un establa, que una triomfal rebuda, que un vergonyós procés, que la ignomínia de la Creu.

Temo que allò que ens manca és assimilar íntimament la Resurrecció. I potser ens caldria recordar sovint allò que deia sant Pau: "Si Crist no hagués ressuscitat, la nostra predicació seria sense objecte, ho seria també la vostra fe" (1C 15:14).

ORIOI CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Problemes d'identitat

El president de la Conferència episcopal francesa, en la seva darrera assemblea plenària, manifestà que s'havia aprovat el projecte d'elaboració d'un text que vol ser l'expressió orgànica de la fe". Afegí que, després del Concili Vaticà II, la preocupació principal dels bisbes i de les comunitats cristianes havia estat el treball missioner: és a dir, "com" cal presentar el missatge evangèlic per tal que pugui ser comprès i acceptat per les persones allunyades de la fe. Ara hi ha una altra preocupació absolutament inseparable de la primera. És aquesta: ¿quin és el contingut de la fe catòlica? És a dir: ¿què és el que cal creure, el que realment és de fe?

Dit amb altres paraules: l'episcopat francès s'inquieta per "la identitat de la fe catòlica"; una identitat que cal cercar fonamentalment en la Paraula de Déu escrita, transmesa i interpretada per l'Església. Aquesta inquietud, també la tenim els bisbes del nostre país, perquè són moltes les idees i les opinions que motiven separacions d'uns catòlics d'altres, en el si de l'Església. Algú ha parlat de "la boirina d'idees confuses que entorboleix moltes ments". Potser caldria afegir que hi ha també consciències enfosquides i intel·ligències aberrants.

He llegit unes paraules alarmants de Pau VI, que fan pensar. El dia 8 de setembre de 1977 deia a Guitton aquell gran Papa: "El que més m'impresiona, quan contemplo el món catòlic, és que en el si del catolicisme sembla que predomina una manera de pensar d'índole no-catòlica; i pot succeir que aquesta manera de pensar no-catòlica arribi a ser en el futur la més forta en la vida de l'Església. Però aquesta —afegia— no representarà mai la forma genuïna de sentir de l'Església".

Hom pot objectar que aquest llenguatge del Pontífex desaparegut té un sabor apocalíptic, que és excessivament pessimista. Però no és així. Perquè, si alguna cosa és de desitjar al catolicisme de l'època present és la fidelitat, la coherència amb les seves mateixes fonts sagrades. Urs von Balthasar no es cansà de repetir que no es pot admetre "un pluralisme d'opinions en allò que constitueix la substància del dogma". Per la seva banda, Gabriel Marcel deia que "la fe és essencialment una fidelitat".

Però, ¿on cal recórrer per tal de no equivocar-se en el camí de la recerca i l'acceptació de "la identitat de la fe catòlica"? Al magisteri de l'Església, perquè l'Església de Pere i dels Apòstols és la que guarda la fe com un dipòsit i una missió. En efecte, com ensenya el Concili Vaticà II, "La sagrada Tradició i la sagrada Escripura són un únic dipòsit sagrat de la paraula de Déu, confiat a l'Església. La missió d'interpretar autènticament la paraula de Déu escrita o transmesa ha estat confiada únicament al magisteri vivent de l'Església, l'autoritat de la qual s'exerceix en el nom de Jesucrist".

D'aquests ensenyaments deduïm que l'Església ha de ser estimada i seguida com a Mare i Mestre en la fe. "Tingueu tots unànimement Déu per pare i l'Església per mare", clamava sant Agustí en el segle V. I en els temps moderns, el gran poeta francès Paul Claudel deia això de l'Església: "Sigui per sempre lloada aquesta gran Mare, plena de mestratge, en la falda de la qual ho he après tot". Per això, cercar la identitat de la fe catòlica fora de l'Església i al marge del seu Magisteri és emprendre un camí equivocat.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

Funciona des de fa 16 anys a Tàrrega

El grup carmelità omple el temps dels infants d'una manera form

Ningú no posa en dubte la importància d'ocupar el temps lliure de l'infant d'una manera positiva, amb activitats formatives. L'educació que es fa més enllà de l'escola ha adquirit protagonisme. Un dels centres d'esplai que hi ha a Catalunya, el Grup Infantil Carmelità de Tàrrega, ha considerat d'interès donar a conèixer la tasca que porta a terme en commemorar-se el seu 16è aniversari. Sortosament abunden a Catalunya grups com el de Tàrrega perquè la societat civil catalana té un teixit dens i brollen moltes iniciatives que tenen en la recerca del bé comú el seu objectiu prioritari. Serveixi aquest espai que dediquem en el nostre setmanari com a homenatge modest però sincer a tots els grups d'esplai d'arreu del país que fan una tasca educativa tan important entre el segment jove de la població. Aquest Centre vol ajudar els joves a créixer des de la perspectiva de la fe.

Si quan sentim la paraula "esplai" penséssim que vol dir i la valoréssim com cal, a ben segur que en el nostre país sorgirien molts més centres i agrupacions d'esplai dels que hi ha actualment. La paraula "esplai" vol dir, desfogar-se, deixar anar..., evadir-se de..., esplaiar-se, omplir-se de..., gaudir amb..., etc. Sempre va bé esplaiar-se perquè recobrem energies, asserenem l'esperit, ens descremem, ens alliberem de les cabòries i tants altres mals de cap com ens ronden

continuament.

Jo frueixo quan, per exemple, veig la mainada que s'esplaia tot jugant i s'allibera dels problemes de l'escola, que es despreocupa de les gegantines tasques escolars imposades; que riuen, salten, criden i ballen després d'una atapeïda setmana tancats dintre d'una aula que, per més que els tutors i mestres vulguin fer-la agradable i deseixida, sempre resulta freda i tènica per a la majoria dels petits escolars que l'omplen.

És per això, i mil coses més, que convé l'esplai i poder-se esplaiar com cal ja que la toxina que sempre anem acumulant a causa del bellugeig nerviós del nostre temps podria convertir-se en gas perillós i malmetre la nostra salut sensorial, moral i espiritual. Ni els petits estan exempts d'aquest perill.

Educar a través de l'esplai i el joc

Avui a Tàrrega podem cons-

tatar com un petit nombre de nens i nenes esperen amb il·lusió el dissabte per poder gaudir d'un esplai sa, divertit i distret. Esperen, podríem dir, amb frisança les quatre de la tarda per poder anar al seu esplai. Ells el coneixen més bé pel "Carme". "Vaig al Carme". El Grup Infantil Carmelità (G.I.C.) —Centre d'Esplai— és pioner en aquesta modalitat a la nostra ciutat. Està instal·lat a la planta baixa del Convent del Carme, a la plaça del mateix nom. Ara fa 16 anys que es dedica totalment a la mainada de Tàrrega i intenta educar-los a través de l'esplai i del joc. Podem dir que més de dos centenars de nens i nenes targarins han passat pel seu estatge fruit d'hores ben joioses i plenes.

Aquest esplai depèn de la Comunitat Carmelitana, amb la qual col·labora en bé dels petits targarins en una tasca sempre difícil i punyent com és la seva educació moral, espiritual i humana. Un dels religiosos de la Comunitat porta la direcció del centre i un grupet valent i decidit de joves monitors fan possible cada dissabte que un reduït nombre de nens i nenes passin unes estones ben

agradables jugant i divertint-se. Llàstima que el nombre d'infants i adolescents que assisteixen és, tal com hem abans, petit i reduït. Els que portem el centre d'esplai i fruïm a la mainada tot jugant ens agradaria que fossin molts més els que tinguessin l'oportunitat de gaudir d'una cosa que encara avui dia està valorada i per a molts els és tot desconeguda o ignorada. Ens agradaria que aquesta activitat en forma d'article pogués servir per donar una mica de llum i coneixença a tants i tant parees que tal vegada no n'han sentit a parlar o que bé podria ser que, per manca d'informació, no estiguessin aprofitats del nostre treball dedicació a llurs fills. L'esplai és com cal, ha de ser educatiu. Els monitors no obliden el moment que la seva feina més de ser "animadors", també és "educativa" ja que una cosa no ha d'estar renyida a l'altra. Tot joc, tot activitat ha d'anar lligada a uns objectius que més d'hora o més ta els infants han d'anar conquistant i portant a la realitat manifestant-ho en la seva manera d'actuar i de viure.

Seguiment de l'infant

És important el seguiment de l'infant com més de pro millor. És bo per anar-li obrint un camí més net i més ampli en la seva etapa d'adolescència que, pràcticament està tocant amb la punta dels dits. En els seus dotze-tretze anys, l'esplai, el centre, juga un paper importantíssim en la vida i educació dels nois. Sovinteg les xerrades en petits grups amb el mateix adolescent particular, amb els pares... n'en resta a punt d'obrir-se bat a bat a la vida i cal fer-ho amb peu segur i ulls clars veient la fita que la mateixa vida té assenyalat. Els monitors continuen, més que mai, cercant objectius revestits de joc i festa i els posen a l'abast dels nois perquè siguin ells els que amb gatzara pròpia de la seva edat, aconseguixin aquella educació i solidesa que tal vegada en altres indrets i sectors trobarien. L'equip de monitors parlarà del nen i dels nens en les seves reunions setmanals entre tots intentaran descobrir les característiques de l'individu per apropar-s'hi amb més seguretat i garantia d'èxit.

"L'infant a d'anar bevent de l'aigua de la Vida per arribar a fixar-se amb la figura de Jesús que ens ha salvat, i enamorar-se d'Ell."

s lliure nativa

una feina lenta i pacient que no surt a relluir ràpidament ni al cap de poc temps, sinó que més aviat resta amagada en l'interior i no neix ni a flora fins que la persona ha ben passat la seva adolescència i, fins i tot, els primers anys de joventut. És un treball, aquest, que gairebé mai no s'agraeix ni és prou captat pels pares, únicament ens hi empeny l'amor desinteressat pels germans més petits.

L'esplai confessional

L'esplai pot ser confessional (d'Església) o laic; en el cas del G.I.C. ens declarem confessionals. Copiem textualment dels Estatuts del nostre Centre: "Finalment, volem deixar ben clar per endavant que, el Grup Infantil Carmelita és de confessió catòlica. Serà, doncs, la doctrina de l'Església Catòlica la que adocrini tot el Grup i cada individu en particular". Els qui portem l'esplai, com a persones creients i d'Església, considerem que els infants i adolescents batejats, fills de batejats, han de créixer en la vida de la fe i sota la llum que irradia l'Església de Crist. A més estem ben segurs que la fe i l'Església no estan renyits amb el món de l'esplai i dels infants. Un joc ben muntat pot ajudar el nen a viure la seva fe o, també, a descobrir-la. Un diàleg informal però seriós i amigable del nen o nena amb el seu monitor (se suposa, com és natural en el cas que ens ocupa, creient i compromès) pot ser el resultat d'un millorament en el creixement de la seva vida cristiana tan malmesa en el nostre temps per mil i una dificultats. El Centre d'Esplai confessional tindrà cura que els seus membres visquin la seva fe sense imposicions, sense pressions ni exigències però sí que a través de tècniques (que són moltes i molt variades) l'infant ha d'anar bevent de l'aigua de la Vida per arribar a fixar-se amb la figura de Jesús de Natzaret que ens ha salvat i enamorar-se d'Ell. En aquest cas, posem l'exemple de representar teatralment la vida de Jesús, o més popularment, la Passió. (En el nostre Centre hem realitzat aquesta experiència 4 o 5 vegades.) Sens dubte que la vivència que reben els infants els causa un im-

"Tot joc, tota activitat ha d'anar lligada a uns objectius que més tard o més d'hora els nens han d'anar conquerint i portant a la realitat..."

pacte positiu per la seva vida de fe i coneixement de la persona de Crist alhora que gaudeixen tot fent teatre.

Respecte a l'infant

I per altra costat, com hem dit més amunt, cal tenir sempre present el no imposar, o millor dit, respectar el mateix infant defugint d'obligar-lo a unes pràctiques, a unes teories o sistemes que en moltes ocasions no està preparat per assumir-les de cop i volta sense més ni més. Pensem que no és ara igual que quaranta anys enrera en qüestions de l'educació de la fe. Per tant no cal desviure'ns amb neguit en si en el centre es fan activitats cristianes, sinó, si la gent que hi és pensa, viu i creix amb els ulls fixes en el Jesús revelat en els Evangelis i present en l'Església senzilla i humil, l'Església dels nets de cor que són els qui veuen Déu. "Si no us torneu com infants no entrareu en el Regne de Déu." Creiem que un seguiment fidel i senzill a l'Evangelí de Jesús és la millor base que es pot construir, el millor aliment que podem donar en un esplai confessional; la resta d'altres possibles activitats vindran de manera normal i corrent sense necessitat d'imposar-les o exigir-les. Després de dir tot això, únicament se'ns acudeix pensar de manera optimista i infantil que "moltes vegades Déu ve a jugar a l'esplai sense que nosaltres ens n'adonem". Donem-li entrada, deixem-li un espai, un lloc,

cedim-li una cadira, passem-li la pilota, la raqueta de ping-pong o bé... expliquem-li un acudit. Ell riurà perquè no és un Déu avorrit. En tot cas som nosaltres que ens el formem dintre nostre avorrit, exigent i rondinaire. Sigui vàlid, doncs, aquest entroncament d'una cosa amb l'altra que, dit de diferent manera, serà la robustesa d'un esplai confessional, legítim i vigent.

Ideari

No voldríem acabar aquest comentari sobre l'esplai sense remarcar alguns aspectes del nostre propi centre. Diguem d'entrada que el Grup Infantil Carmelita basa tot el seu esplai en un seriós ideari que es destria en tres objectius primordials per a tots aquells nens i nenes que vénen a jugar amb nosaltres. Són:

1. Fomentar en els nens el creixement de la consciència de la dignitat de la persona humana, com a subjecte de drets, com també de deures; i estimular l'exercici d'una llibertat responsable, segons l'edat.
2. Fomentar l'estima a la família i les relacions correctes entre pares i fills, com el marc estimulant del creixement harmoniós i de la maduresa de la personalitat de tots els nens del nostre Grup.
3. Fomentar l'educació cívica, inculcant als nens els valors de

"Fomentar l'educació cívica, inculcant als nens els valors de la convivència democràtica en la societat..." (de l'ideari del Centre d'Esplai).

la convivència democràtica en la societat, el sentit de la justícia, de la col·laboració, i el respecte als drets i opinions dels altres; maldant, també, perquè la formació, en tots els seus aspectes, es fixi en la dimensió transcendental de l'home, i sigui oberta a la idea de Déu.

Tanmateix es demana sempre al monitor i se l'insisteix moltíssim que assoleixi una idea ben clara d'aquests objectius perquè els transmeti a l'infant amb la major claredat possible a la seva edat i condició.

Altres aspectes de caire més pràctic poden ser, per exemple: quan el nen o nena entra a l'esplai, resta un temps a prova perquè tots, tant l'infant com l'equip de monitors i els mateixos companys, puguin veure i comprovar si el nou element s'integra plenament a satisfacció de tothom. Després farà el seu COMPROMÍS davant l'assemblea i els propis pares; ve a ser com la tradicional i coneguda "Promosa Escolta". I a partir d'aquí se l'inculcarà moltíssim que, al seu nivell i capacitat, vulgui fer realitat aquest Compromís en la seva vida d'infant i adolescent. Quatre punts bàsics són els que el nen accepta i assumeix: Estimar Déu. Estimar el germà. Estimar el País. Estimar el G.I.C. a través del compliment dels seus Estatuts. Després el nen o nena viurà plenament la vida de l'esplai participant en tots els actes i activitats que els programin durant

el curs que són moltes i molt variades.

Grup juvenil

Per si encara algú pregunta: "i després, què?", oferim la possibilitat d'un Grup Juvenil on l'adolescent i el jove intenta viure la seva realitat sempre un xic difícil i complicada en aquest món d'avui. En el Grup Juvenil Carmelita entren tots aquells nois i noies que sortint del G.I.C. volen continuar la seva vida d'esplai amb tota la seva càrrega emotiva en aquesta edat tan interrogativa i problemàtica de l'adolescència i joventut. Realment és tot un altre estil de viure, de fer i de pensar, i on els grans hem d'intentar assumir una realitat que, gairebé sempre ens ve ampla i no sabem com posar-nos-hi.

Diriem que és qüestió d'exercitar-nos en la fe i estimar sense mida una joventut que té milions de calories per ben gastar però que com que no hi creiem els ho qüestionem tot i els hi girarem l'esquena la majoria de vegades. Personalment reconec que m'és més fàcil escriure que posar-me al costat de la joventut de manera incondicional i desimbolta. Malgrat tot, també he de dir que m'esforço a conèixer-los, escoltar-los, dialogar amb ells i estimar-los. Moltes coses més podríem dir del nostre sempre benvolgut Grup Juvenil Carmelita, però serà tema, aquest, per estendre'ns en una altra ocasió.

CARLES M. LLOIG

CALENDARI

Diumenge, 2 d'abril. II de Pasqua. Sant Francesc de Paula, fundador i santa Maria Egípcia, penitent. El sol surt a les 5,33 i es pon a les 18,16 —Hora solar.
Dilluns, 3 d'abril. Sant Sixte I, papa màrtir. Santes Fara, verge i Àgape, verge màrtir; beata Guiomar.
Dimarts, 4 d'abril. Sant Plató, abat; sant Benet el Negre, franciscà i beata Liduvina, verge.
Dimecres, 5 d'abril. Sant Vicenç Ferrer, prevere. Santes Emília, verge i Irene, verge màrtir.
Dijous, 6 d'abril. Sant Guillem, abat; sant Marcel·lí i sant Platònides, màrtirs.
Divendres, 7 d'abril. Sant Joan Bta. de La Salle, fundador; sant Epifani i sant Sadurní, bisbes.
Dissabte, 8 d'abril. Sants Amanci i Dionís, bisbes i santa Màxima, màrtir.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

2 d'abril. Diumenge II de Pasqua. Lectures: Primera Fets 5,12-16, S 117, segona Ap 1,9-11a.12-13.17-19, tercera Jo 20,19-31.
3 d'abril. Dilluns. Anunciació del Senyor. Lectures: Primera Is 7,10-14, S 39, segona He 10,4-10, tercera Lc 1,26-38. (Fets 4,23-31, S 2, Jo 3,1-8)
4 d'abril. Dimarts de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 4,32-37, S 92, segona Jo 3,11-15.
5 d'abril. Dimecres de la II set. de Pasqua. Lectures: Fets 5,17-26, S 33, segona Jo 3,16-21.
6 d'abril. Dijous de la II set. de Pasqua. Lectures: Primera 5,27-33, S 33, segona Jo 3,31-36.
7 d'abril. Divendres de la II set. de Pasqua. Lectures: Primera Fets 5,34-42, S 26, segona Jo 6,1-15.
8 d'abril. Dissabte de la II set. de Pasqua. Lectures: Primera Fets 6,1-7; S 32, segona Jo 6,16-21.

Litúrgia de les Hores
Setmana II

Diumenge, 2. Tot propi.
Dilluns, 3. L'Anunciació del Senyor. Tot propi.
Dimarts, 4. De fèria.
Dimecres, 5. De fèria.
Dijous, 6. De fèria.
Divendres, 7. Sant Joan Bta. de La Salle, prevere. Memòria obligatòria.
Dissabte, 8. De fèria. Vespres I de demà.

HOMES I INSTITUCIONS

Acaba de deixar-nos en qualitat de sant

Dr. Jaume Melcior Vives

No fa gaire ens ha deixat el pediatre-puericultor, Dr. Jaume Melcior Vives. Vaig tenir l'oportunitat i la satisfacció d'haver-lo tractat personalment quan compartíem la labor diària a l'hospital.

Ben aviat ens vam adonar d'alguna cosa singular en ell: la seva acurada educació, la seva honestat i humilitat, un ànim sempre serè i un aire senyorívol en la seva actitud. El doctor Melcior tenia l'aparença similar a un altre metge que fou el nostre professor, ja sant per tots els qui el coneixíem, si bé encara no segons el catàleg oficial de l'Església. Em refereixo al doctor Pere Tarrés.

Fe d'arrels profundes

Durant vint anys, el que subscriu i altres companys varem mantenir una interrelació científica amb Jaume Melcior en la Clínica Pediàtrica de Montpeller a la qual acudíem tot sovint. En compartir hostalatge ens va permetre d'evidenciar una circumstància de profunda significació. A desgrat del cansament pel llarg viatge i per la intensa migranya que ell sofria s'aixecava de jorn i sense fer gens de soroll. Mentre nosaltres ens preparàvem per anar a la clínica ell compareixia després d'haver rebut el Senyor.

Un altre moment en què va manifestar la seva fe indestructible fou al final de la seva vida. La certesa d'un més enllà feliç va ser un eficaç lenitiu contra el dolor que va comportar la seva malaltia.

Els qui vàrem conèixer i tractar el nostre col·lega i gran amic, doctor Jaume Melcior, estem segurs que ha assolit la unió amb Déu. Des de l'eternitat, estem segurs que continua confrontant els nostres punts de mira sobre la vocació del metge en el món: assistir infants malalts per intentar guarir-los i els sans impedir que emmalalteixin.

DR. AGUSTÍ PEREZ SOLER
Col·laborador de la Facultat de Medicina de Montpeller

Metge de cossos i ànimes

Hi haurà qui recordi el doctor Jaume Melcior com a espòs i com a pare. Aquí volem deixar constància de la seva persona en l'aspecte professional. Va assimilar la medicina veient en l'ésser humà com un tot, carn i esperit, cos i ànima. En l'exercici de la seva professió va demostrar la seva competència científica, que havia après i ampliat al costat d'una de les figures estelars de la pediatria mundial, Robert Debré. El seu anhel era aprofundir no solament en problemes d'imatge somàtica, sinó també psicològica i pedagògica.

ca. Sentia una marcada inclinació per l'estudi de l'infant i de l'adolescent. Els sis fills que li donà la Providència fou un constant estímul per atendre i aprofundir en aquest període escolar i humà, sobre el qual ha deixat escrites pàgines admirables.

Als seus dots professionals, cal afegir-hi la bondat extraordinària de la seva persona. Innatament més que per educació; ho portava en el seus gens, com en un artista. La seva preocupació a no molestar a ningú, la seva inclinació a fer el bé, el seu gran cor es va revelar quan confiadament i afligit s'acusava d'haver hagut de renyar un dels seus fills per una acció incorrecta.

ADULTS EN LA FE

La fe, eix i centre de la vida

JOAN GUITERAS i VILANOVA

Reprenem l'interessant pastoral dels bisbes bascos **Creure en temps de descreença**. Després de l'aproximació al fet, la descripció de les formes actuals de descreença, les arrels, els itineraris que hi menen i el repte que suposa, ara és pertinent assenyalar el que comporta viure la fe en la nostra situació.

És clar que la vida d'un creient té sempre unes realitats fonamentals. El document les indica i subratlla aspectes que necessiten ser més atentament considerats. Una bona incidència d'un document pastoral i que té la missió —més enllà de l'anàlisi— d'ajudar el progrés dels creients com a tals. Cosa que obligarà a obrir-se en ofrena evangèlica cap als no creients.

Un estímul

Els autors consideren que tota crisi té també una dimensió d'oportunitat. S'adonen que l'actual clima erosionador de la fe pot perturbar la dels creients. Per això consideren que el més honest és preguntar-se com ha de ser viscuda. S'agafa, d'entrada, el problema amb tota la seva gruixària i sense dissimular-ne res.

El secret, doncs, es troba en el foment d'una adhesió més fidel al Déu de Jesucrist. Fe que no és un refugi de pusil·lànimes, ni un sedant pels temorencs o els desanimats... Quina fe, doncs?

La fe que fa viure

Es tracta d'una fe veritable, és a dir, centre i eix de la vida creient. No és una mena d'afegit del qual es podria prescindir, sinó una realitat fonamental i bàsica. L'existència del veritable creient s'esfondria si li mancava la fe. Una fe assimilada, feta carn i sang. I, per tant, dimensió de la personalitat. Aquesta fe no allunya de la vertadera vida humana. No, qui creu no desprecia pas les realitats creades, ans al contrari, les esti-

ma. La seva fe el projecta novament cap a elles, amb nova mirada, amb dimensió d'home nou. La fe dona unitat i, conseqüentment, coherència, als diversos angles de la personalitat.

Hi ha sempre la contraposició. Es pot creure més en el diner, el benestar o la pròpia ideologia que en Déu. No hi haurà llavors vida des de la fe. Tindrem un altre mena d'home. Una tirania idolàtrica que l'esquinçarà. Conclouen així els pastors: **Avui necessitem cultivar i madurar una fe que capaci el creient per integrar, orientar i fecundar la totalitat de l'existència.**

Fe personalitzada

Una fe viscuda ha de ser necessàriament personalitzada. Es tracta d'una decisió personal, lliure i gojosa. Una conversió radical del cor —del jo— a Déu. Sí, allò tan evangèlic de la descoberta de la perla preciosa, del tresor amagat, de l'únic necessari... Aquesta fe si que és llum i sentit. Orienta i conforta. La fe ha de ser profundament estimada, perquè és el més important de la nostra vida.

Interessa un punt que sol sortir a les reunions i catequesis: Per què uns tenen fe i altres no. Transcriu la resposta textualment: **La fe no és simplement quelcom que es té i que, per tant, uns posseïxen i altres no. La fe és una relació viva i personal amb Déu que es profunditza, creix i madura.** I si no és obertura personal a Déu, deixa de ser creixement interior.

Els bisbes no dubten a afirmar que la crisi de la descreença pot ser demolidora pels que no visquin la seva fe com una decisió personal i una conversió sostinguda en crescendo. Per això mateix consideren que el primer objectiu de la catequesi i la formació de la fe ha de ser aquesta decisió i conversió personal cap a la fe.

PREGUEM AMB EL SANT PARE JOAN PAU II

Aquest mes d'abril, el Sant Pare ens demana pregàries **PER LA PROGRESSIVA I EQUILIBRADA REDUCCIÓ D'ARMAMENTS**.

Com deia monsenyor Oscar Romero parlant de El Salvador, els uns hi posen les armes de la repressió; els altres la revolució armada; nosaltres hi posem els morts. Podríem afegir-hi la misèria i la destrucció. Tot gràcies a les armes. Però, tothom vol estar ben armat. Desconfia dels altres. Veu en perill la seva llibertat. Se sent obligat a defensar el seu poble.

No és pas veritat. Argentina i Xile van acceptar l'arbitratge del Sant Pare en el seu litigi de fronteres. No van parlar les armes. Va parlar l'amor i la raó. Va salvar-se la pau.

Diuen que en el món per cada cent mil habitants tenim només 85 metges; però, més de 500 soldats. Per cada soldat es gasten vint mil dòlars. Per cada infant 380 dòlars.

Sens dubte, la humanitat està més ben proveïda per a la guerra que per a la pau.

Pregar pel desarmament és pregar perquè millorin les condicions en què ha de créixer la pau. La pau l'hem de buscar entre tots. Cap cristià no se'n pot desentendre. Preguem, doncs **PER LA REDUCCIÓ D'ARMAMENTS**

Preguem amb els nostres bisbes

Ens demanen pregàries **PERQUÈ ELS PODERS PÚBLICS CESSIN EN EL MENYSPREU DELS VALORS RELIGIOSOS**.

Alguns diuen que els catòlics som poc tolerants. Obliden que la pròpia llibertat s'acaba on comença la de l'altre. Tothom ha de respectar tothom. Es pot exposar el propi criteri sense menysprear ningú. Sense menysprear els valors religiosos.

ANTONI M. SERRALLONGA sj

Un test de participació

"CADA VEGADA SE'LS AFEGIEN MOLTS MÉS QUE ES CONVERTIEN A LA FE"

Aquest és el tercer resum, o visió de conjunt, que l'autor dels Fets ens proposa sobre la vida de la comunitat de Jerusalem. Es destaca sobretot la importància que hi tenien els apòstols, i com les multituds esperaven d'ells el que havien esperat de Jesús. D'altra banda, es parla del creixement de la comunitat dels creients. En aquesta pinzellada, ¿no haurem de trobar-hi un ideal per a les nostres comunitats? Sobretot pel que es refereix al creixement de la fe en el Senyor!

Lectura dels Fets dels Apòstols (5:12-15)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

"ENALTIU EL SENYOR, QUE N'ÉS DE BO! PERDURA ETERNAMENT EL SEU AMOR"

El salm pasqual ens acompanya encara en aquest diumenge de capvuitada, com ho ha fet tota la setmana. Amb les paraules del salm reconeixem l'amor —la misericòrdia— del Senyor que s'ha manifestat en la resurrecció de Jesús. En Ell els homes pecadors tenim la demostració vivent de com Déu ens estima i ens vol com a fills, en el Fill.

Salm 117: 1-2,3-4,22-24,25-27a (R.: 1)

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

R. Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Aharon: perdura eternament el seu amor. Que responguin els qui veneren el Senyor: perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! Ah, Senyor, feu que prosperem! Beneït el qui ve en nom del Senyor. Us beneïm des de la casa del Senyor. El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

Tot just fa una setmana començàvem a celebrar els Cinquanta dies de Pasqua. El record de la Setmana Santa i del Triduum pasqual encara és ben recent. ¿Per què no fer una reflexió, sobre aquests records i experiències? Un any rera un altre, anem celebrant aquests misteris que són fonamentals per la nostra vida cristiana; els nostres costums es van consolidant, i passant a les noves generacions. ¿Són acceptables?

Proposo una colla de frases que recullen experiències molt diverses, i sense un ordre. Cadascú, en llegir-les, pot fer una pròpia valoració. La propera setmana, si Déu vol, farem aquí mateix una reflexió sobre aquestes experiències.

El principi d'interpretació és clar: ¿quina és l'actitud que correspon a allò que és la celebració dels més grans misteris de la nostra redempció, a la festa de les festes?

•••

1. He "aprofitat" aquests dies per un viatge cultural que m'interessava molt, encara que això ha suposat no poder participar a cap celebració: marxarem el dijous al matí, i hem tornat el dilluns al vespre...
2. Una de les coses que m'agrada més de Pasqua és menjar la "mona". És una tradició que s'ha de conservar.
3. Prefereixo celebrar la Pasqua el diumenge; al cap i a la fi, la cerimònia del Dissabte de Glòria només és la Vigília Pasqual.
4. Vaig anar a veure les processons de Setmana Santa, a diverses ciutats d'Andalusia. Malauradament, els horaris només em van permetre anar a la missa del Dijous Sant.
5. Hem llegit en família les lectures i els textos d'aquests dies, amb comentaris, abans de participar a les celebracions. Ha estat una experiència molt bona, sobretot pels nostres fills.
6. Cada any, el Divendres Sant, ens reunim amb uns familiars, i, com que és abstinència, mengem només una "parrillada" de peix... És un costum que ens agrada conservar.
7. No em deixo perdre cap any la Vetlla Pasqual, sigui on sigui que vagi. Per a mi és un moment intens

d'experimentar que sóc cristià, i per fer la comunió pasqual.

8. El Divendres Sant vaig preferir anar al Via Crucis més que a la celebració litúrgica. És més emocionant.
9. Som un grup d'espiritualitat que cada any fem les "nostres" celebracions pasquals junts, amb el "nostre" Mossèn. No sabriem fer-les amb ningú més. És molt viscut.
10. Encara que vaig anar a la Vetlla Pasqual, vaig tornar a Missa el dia de Pasqua: és tota la festa de l'Església.
11. El Divendres Sant al matí sortirem a passejar —la ciutat estava molt tranquil·la— i entrarem a dues o tres esglésies a visitar el Monument. No és pas com abans. Quina diferència de solemnitat. Tot es va perdent...
12. La celebració del sagrament de la penitència és la manera que em sembla més adequada per preparar-me a la Pasqua. És la "recuperació baptismal" que correspon a la renovació de les promeses del baptisme.
13. Vaig aprofitar els tres dies de festa per anar d'excursió. El diumenge, però, arribarem al vespre a temps per poder anar a Missa.
14. Vaig indicar al Sr. Rector que l'àvia volia combrregar per Pasqua; ell m'encarregà a mi mateix de portar-li l'Eucaristia. Fou un moment familiar i cristià entranyable.
15. Després de la Vetlla, van sortir els del cor de les caramelles a cantar. És una cosa que fa Pasqua.
16. No em semblaria coherent amb el meu desig d'ésser testimoni de l'Evangeli en l'Església si deixés de participar voluntàriament a aquestes celebracions dels dies sants, i sobretot la Vetlla Pasqual.
17. La "nostra comunitat" celebrarà la Pasqua d'aquí tres setmanes, quan tots podrem reunir-nos. Per això aquests dies m'he quedat a casa. La "nostra comunitat" estava dispersa.
18. No sé per què preocupar-se tant. Al cap i a la fi, aquests dies no són pas dies de precepte!
19. Després d'haver celebrat aquestes festes, ¿com hauríem de viure per manifestar que "vivim per a Déu"?

"VAIG ESTAR MORT, PERÒ ARA VISC PER SEMPRE MÉS"

Llegirem l'Apocalipsi durant tots els diumenges de Pasqua d'aquest cicle C. Ens ajuda a completar la visió de l'Església que ens dona, per la seva banda, la lectura dels Fets dels Apòstols. És una mirada sobre l'Església vista des de la glòria.

Això es fa ben clar en aquest primer text: el Vivent que va ésser mort —Jesucrist ressuscitat— es fa present als creients, com a gran sacerdot per sempre del culte definitiu. Això succeeix en el "dia del Senyor", el diumenge. És una forma magnífica d'ensenyar-nos el significat de l'assemblea dominical.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi (1:9-11a,12-13,17-19)

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor s'apoderà de mi l'Esperit, i vaig sentir darrera meu un gran crit, com un toc de corn, que deia: "Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats". Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçat del pit amb un cenyidor d'or. En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: "No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després".

"VUIT DIES MÉS TARD, JESÚS ENTRÀ"

Cada any llegim i escoltem aquest evangeli en el diu-

menge segon de Pasqua. El motiu és ben clar. Es tracta que no perdem de vista, sinó que actualitzem el significat del diumenge cristià. El diumenge és el dia de les aparicions, començant pel "tercer dia" després de la mort de Jesús, i continuant vuit dies després... i així cada vuit dies, fins aquest diumenge de 1989. El Ressuscitat es presenta enmig nostre per actualitzar el misteri de la seva mort i de la seva glòria, omplir-nos d'alegria, i confiar-nos la seva missió.

Evangeli segons sant Joan (20:19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó".

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: "Hem vist el Senyor". Ell els contestà: "Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creurè pas".

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després digué a Tomàs: "Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat". No siguis tan incrèdul. Sigues creient". Tomàs li respongué: "Senyor meu i Déu meu!" Jesús li diu: "¿Perquè m'has vist has cregut? Felços els qui creuran sense haver vist".

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

LA BÍBLIA A L'ABAST

El primer dia de la setmana

El primer dia de la setmana jueva era l'endemà del sàbbat, el dia del repòs, quan es reprenia el cicle dels sis dies de treball. Així el cicle setmanal començava amb sis dies dedicats al treball i acabava amb el dia del repòs, el dia sagrat, precedit pel dia de la preparació per al sàbbat, o sigui el "parasceve" en grec. En la narració sacerdotal de la creació del món i de la humanitat, es presenta l'actuació —el treball creador— de Déu, emmarcat en aquest esquema setmanal: **Déu acabà la seva obra al sisè dia, i al dia setè reposà de tota l'obra que havia fet.** I afegeix: **Déu beneficà el dia setè i el santificà, perquè aquell dia reposà de tota l'obra que havia creat i havia fet** (Gn 2:2-3). Aquest esquema dels sis dies de treball coronats per un de repòs, considerat a més dia sagrat, és el que va durar al llarg de tot l'Antic Testament, i el que encara perdura en la mentalitat de molta gent de la nostra cultura cristiana. Malgrat això la setmana cristiana ha capgirat l'ordre dels valors: nosaltres comencem amb el dia sagrat —el "Dia del Senyor", el diumenge— i així entrem al treball dels sis dies següents. En comptes de "reposar" del treball fet, ens omplim de vida per treballar. Perquè el primer dia de la nostra setmana cristiana és el dia de la resurrecció de Jesús, el dia de Pasqua. No és estrany, doncs, que els evangelis de la resurrecció arrenquin del "primer dia de la setmana", l'endemà del sàbbat, perquè si l'obra de la creació del món és admirable, l'obra de la resurrecció encara ens meravella més, fins al punt que suposa la realització plena i definitiva del que podríem anomenar el primer gran assaig de la creació, la dels orígens. La resurrecció de Jesús és la nova i definitiva creació de la humanitat nova i del món nou, obra de Déu: **Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo** (v.

La nova creació

(Salm 117 -H. 118-: 2-4. 13-15. 22-24 R.: 1)*

JOSEP M. ARAGONÈS

24). No es tracta de cap invent humà, de cap cop subversiu que intenti corregir l'obra de Déu. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen (v. 23). És Pasqua, l'obra mestra de Déu. La nova humanitat comença.

El dia del triomf

Al vespre d'aquell dia, el primer de la setmana... Així comença la narració de l'aparició del Ressuscitat als deixebles, en l'evangeli que llegirem avui (Jo 20:19-31). És tot un paradigma de vida nova: **Els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus.** Encara eren presoners del règim de la mort: por, portes tancades, incomunicació... **Jesús entrà, es posà al mig i els digué: La pau sigui amb vosaltres.** La vida nova de Déu havia fet saltar la llosa del sepulcre i ara enderroca la por i abat les portes tancades. Jesús es comunica amb els seus, s'identifica com el Crucificat: **Els ensenyà les mans i el costat —Sóc el qui viu: Jo, que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme** (Ap 1:18)—, i la comunicació amb els

deixebles va més enllà dels límits estrets i porucs de la casa on eren reclosos, per abastar tot el món: **Ell els tornà a dir: La pau sigui amb vosaltres; com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.** Som al Dia del triomf. Aquella pedra rebutjada com a inútil i obstaculitzadora de la tasca dels pretesos constructors del poble de Déu, ara es revela com la pedra fonamental, que ho aguanta i ho consolida tot (v. 22). Els dies de la Passió són encara frescos a la memòria de tots. La por ens els va fer veure com els dies del gran fracàs: la mort del Just, la mort de Déu. Però en realitat eren els dies de la prova superada amb enteresa: **M'empenyien tan fort, que anava a caure —i això ho proclamaven els perseguidors cecs** (Cf. Mt 27:62ss. Mc 15:44-45)—, però el Senyor m'ha sostingut; del Senyor em ve la força i el triomf, és ell qui m'ha salvat (vv. 13-14). La primera creació va ser el triomf del cosmos sobre el caos. La creació-resurrecció és la victòria de la vida sobre la mort. La mort de Jesús —el repòs del Just— va tenir lloc en la preparació i durant el repòs del sàbbat —el repòs de Déu, després de l'obra del món antic—. La nova creació sorgeix, per dir-ho així— de la

represa de l'obrar del Senyor —avui és el dia en què ha obrat el Senyor (v. 24a). Represa d'actuació que ja no coneixerà fi, perquè els temps nous, que ara s'inicien, entren la humanitat a l'eternitat de la vida, un cop esfondrades les portes del reialme de la mort. És el triomf del Cosmos de l'Esperit.

El dia de la festa

Pasqua és la festa major del poble cristià. Escolteu, crits de festa i de victòria al campament dels justos (v. 15). El salm responsorial ens convida a alegrar-nos i a celebrar aquest dia gran i santíssim (v. 24). **Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor** (v. 1). Perquè Pasqua és l'obra de l'amor fidelíssim de Déu. Amor envers el seu Fill, victoriós de la mort i del pecat. Amor envers els fills d'adopció renascuts de l'aigua i de l'Esperit. Així el salm responsorial ha començat amb una estrofa que convida el poble, els sacerdots i fins la universalitat de la humanitat redimida, a cantar i confessar l'amor etern de Déu. **Que respongui la casa d'Israel —la comunitat de l'Església, el poble de Déu—, que respongui la casa d'Aaron —el servei sacerdotal—, que responguin els qui veneren el Senyor —tota la humanitat que cerca Déu—: Perdura eternament el seu amor!** (vv. 2-4). La nostra festa és de cada diumenge i té un nom: eucaristia. Alegrem-nos i celebrem-la. És el Senyor qui la fa i els nostres ulls han de meravellar-se. I per això, deixem-nos prendre cada diumenge per l'Esperit, com el vident de Patmos i proclamem als quatre vents el que hem celebrat. (Cf. Ap 1: 10-11). **Al·leluia!**

* Diumenge 2 de Pasqua, cicle A

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

47. La parapsicologia: una qüestió intrigant

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

Després d'explicar les potencialitats sensitives, motores, psíquiques... del nostre cervell, no podem passar per alt l'exposició d'un problema molt actual i de gran interès: **¿Té el cervell humà (o l'esperit humà) la capacitat de captar o emetre efectes que no es poden catalogar en els mecanismes fisiològics que hem descrit fins ara?** És la qüestió de la parapsicologia. Aquesta paraula se sol usar en un sentit molt ampli: comprèn tant les percepcions dites extrasensorials (telepatia, clarividència, precognició...) com els fenòmens paranormals físics (telecinesi, levitació...). Així, doncs, la parapsicologia és un calaix de sastre; inclou tot allò que no expliqui la psicologia ordinària, i, és clar, una definició negativa com aquesta comprèn coses molt diverses. I d'aquí ve que no puguem donar una valoració global de la parapsicologia. Hi ha fenòmens "parapsicològics" que cal tenir en compte perquè han estat comprovats científicament i d'altres que ja es veu que no són més que enganys i s'han d'excloure. I entre aquests dos extrems hi ha moltes coses insegures o discutibles, de les quals no podem pas nosaltres donar un judici taxatiu.

Els autors de parapsicologia anomenen **fenòmens psi** o **pa-**

ranormals tots aquells efectes que es produeixen (en hipòtesis) per l'acció de l'esperit o psiquisme humà sense estímuls sensorials ni acció física aparent. I en diuen "psi-gamma" o **parapsíquics** dels de percepció i "psi-cappa" o **parafísics** dels d'acció. Dins dels psi-gamma hi ha la **telepatia**, comunicació psíquica entre dues persones, instantània i a distància, la qual s'anomena **telebúlia** si el transmissor influeix telepàticament en la voluntat del receptor; la **precognició**, coneixement, en el somni o simplement per la imaginació, de coses futures; la **retrocognició**, percepció de coses passades; la **clarividència**, visió de coses que estan passant en el mateix moment fora de l'abast de la mirada del subjecte, i la **clarividència** es diu **criptoscòpia** si hom "veu" el que hi ha dins d'un lloc tancat, **psicoscòpia** si percep allò que pensa o sent un altre, tot observant un objecte que li pertanyi, **radiestèsia** si amb un pèndul o vareta percep fenòmens físics, com aigües subterranies, minerals, objectes perduts...; hi ha també la **hiper-mnèsia** (o **pantomnèsia**), memoració, fil per randa, en un moment d'excitació psíquica, d'un fet passat que normalment no es recorda o només d'una manera confusa; la **xenoglòssia**, capacitat de posar-se a par-

FRANCÈSC NICOLAU
Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

lar en una llengua desconeguda; i, encara, la **hiperestèsia**, augment de la capacitat sensorial, més enllà del que hom consideraria normal, i que rep els noms de **hiperacúsia** si és de l'oïda, **hiperòsmia** de l'olfacte, **hipergeusia** del gust, **cumberlandisme** si és captació del pensament d'altri a través del contacte amb la seva epidermis.

Entre els efectes paranormals psi-cappa se citen: la **psicocinèsia**, que és fer moure objectes concentrant-hi el pensament; la **levitació**, elevació d'algun objecte o del propi cos per damunt del nivell de terra, desafiant la gravetat; la **ideoplàstia** (o **teleplàstia**), alteració de la forma d'un objecte sense posar-hi la mà; l'**ectoplàstia**, formació d'ectoplasma, o sigui d'una estructura vaporosa de forma corporal; la **psicofonia**, producció de veus, paraules o frases inaudibles a l'home, però enregistrables en cinta magnetofònica; la **tiptologia** o **raps**, sorolls sobre parets o mobles produïts mentalment per un individu dotat; el **poltergeist** (paraula alemanya que significa esperit so-

rollós, follet), conjunt d'efectes físics (sorolls, moviments d'objectes, teleplàsties...) causats en un lloc concret i associats a una persona paranormal; també tots els fenòmens dits **parabiològics**, que són alteracions de l'organisme del subjecte o del d'altres sota la seva influència, que comprèn la **biopàusia**, cessació d'alguna funció orgànica (parar el cor o la respiració, fer baixar la temperatura corporal...) **dermografia**, aparició de dibuixos sobre la pell, **estigmes**, llagues que es formen sota pura pressió psíquica sense causa física; **pirovàsia**, no cremar-se en posar-se al foc; i molts altres fenòmens que no detallari.

Què cal dir de la parapsicologia?

Les característiques diferents d'aquests fenòmens ens diuen que no és possible emetre un judici únic, global, de tots. Cada un d'ells exigeix un judici a part. N'hi ha que encara no s'ha comprovat d'una manera clara que es verifiquin tal com ens els expliquen certs autors; i fins que la ciència certa no ens els descriu tal com són sense que hi hagi lloc a dubte, podem raonablement dubtar-ne. N'hi ha d'altres que troben explicació en el domini de l'ànima sobre el cos que

fa que de vegades es pugui dirigir el sistema nerviós vegetatiu; els grans mestres de ioga, per exemple, han aconseguit amb els seus exercicis fer que se'ls parés el cor durant uns instants, cosa que no queda pas fora de la psicologia ordinària, i això ens diu que no tot fenomen "parabiològic" és paranormal; pot ser ben "normal" en el sentit que no se surt de les normes de la fisiologia.

Però resten encara entre els fenòmens dits una bona pila de comprovats i no explicats, que ja s'han començat a estudiar científicament. I dels estudis científics podem fiar-nos-en més. Per això serà convenient parlar-ne, per a ser complets en la nostra exposició sobre les capacitats del cervell humà i com actua l'ànima humana. Entre els investigadors que han estudiat fenòmens d'aquest tipus, com la clarividència, la telepatia, la precognició... amb rigor científic podem mencionar l'italià **M. Servadio**, l'anglès **L.T. Benditt** i, sobretot, els nord-americans **J.B. Rhine** i **J.G. Pratt**.

Les conclusions que han tret dels seus experiments aquests científics ens diuen que certs fenòmens parapsicològics són indubtables, és donen en la realitat; si bé encara no s'hi ha trobat una explicació plenament satisfactòria. Ja en parlarem.

VI Simposi de la Federació d'Associacions de Pares de Col·legis Maristes de Catalunya

Educar per a la solidaritat: un repte

Educar per a la solidaritat ha estat el lema del VI Simposi de la Federació d'Associacions de Pares de Col·legis Maristes de Catalunya que es va celebrar a Girona. Dos-cents cinquanta participants van representar les Comunitats Educatives Maristes de Badalona, Barcelona (3), Girona, Igualada, Lleida, Mataró, Rubí, Sabadell i Les Avellanès. Pares, educadors, alumnes i equips directius van reflexionar entorn de la solidaritat.

Tres parlaments van constituir l'obertura del Simposi. En primer lloc, el Sr. Josep M. Guilemany, President de la Federació, va saludar els presents i va indicar les línies mestres del plantejament formatiu que realitza la Federació, justificant els valors d'aquesta reflexió sobre la solidaritat. En segon lloc, el germà Ramon Benseny, Provincial Marista, va emmarcar aquest acte dins de l'esperit de la propra celebració dels dos-cents anys del naixement de Marcel·lí Champagnat, Fundador de Maristes, en el context històric de la Revolució francesa. En tercer lloc, el Sr. Joaquim Nadal, Alcalde de Girona, va parlar de ciutat de Girona que acull el Simposi i va felicitar els presents per la gosadia de l'objectiu proposat, tant a contracorrent dels models paradigmàtics de les revistes i de la societat.

Ponència de Monsenyor Iniesta

Monsenyor Alberto Iniesta va desenvolupar la ponència sobre l'educació per a la solidaritat. Després d'una primera part, pronunciada en un català impecable, es va referir a la solidaritat, presentant una visió sociològica aguda. "No sempre va afirmar els partidaris de la solidaritat ho són coherentment i conseqüentment en tots els camps i en tots els nivells. Així, pot succeir que un sindicat obrer del Primer i Segon mons, solidaris en principi amb tots els treballadors, especialment si estan sota ideologies contràries a les del propi sistema socio-polític en què es viu i del qual se senten solidaris,

no tinguin cap inconvenient a fabricar armament per vendre-ho encara que sigui a aquells governs que oprimeixen els treballadors de la seva mateixa ideologia, per tal de no haver de tancar la fàbrica. Algú pot proclamar-se anti-racista i sentir-se solidari amb tots els homes de qualsevol raça i de qualsevol color i protestar amb raó contra el règim del «apartheid» sudafricà, però després sentir-se molest o fins i tot manifestar-se agressivament contra la presència de negres al barri o al bar, a la fàbrica o a la discoteca. I no parlem de la possibilitat que algú d'ells arribés a formar part de la pròpia família, per un possible matrimoni amb alguna de les filles...". La tercera part va servir per presentar la història de la salvació com a història de la solidaritat, des d'una vessant profundament pastoral. "Jesús predicà i inculcà als seus deixebles aquest esperit d'amor i de solidaritat en diferents formes i aplicacions, tot sovint expressades amb la idea de servei." Finalment, va dissenyar una visió de conjunt de la solidaritat cristiana com una solidaritat fonamentada en la nostra concepció de Déu i de l'home; impulsada únicament per la caritat cristiana; sotmesa a la llei de l'encarnació i exercida dins de la història sensible als signes dels temps. Que no vol trobar en l'Evangeli ni en la doctrina del Magisteri un projecte determinat de societat ni un programa o una estratègia per assolir-lo, però sí unes motivacions, unes orientacions, uns vectors i línies de força per actuar; general i universal, però exercida preferentment amb els més pobres; viscuda i expressada des de dins dels mateixos problemes dels homes que la necessiten; conscient d'entrar en la dinàmica evangèlica del misteri pasqual; ecumènica i escatològica. El col·loqui que seguí va ser força animat.

Tretze tallers

Els participants, posteriorment, es dividiren en tretze tallers per aprofundir aspectes impor-

tants de la solidaritat amb la participació d'experts en el tema. Els tallers han estat els següents: Famílies acollidores, Sra. Mercè Ventura; Moviment Auxilià, Sr. Josep Cornellà; Campanya Mà Oberta, G. Enric Carreras; Estimulació precoç, Sra. Laura Rifa; Voluntariat Social, Sr. Jordi Hommet; Integració Escolar, Srs. Josep Dalmau i José Luis Rodríguez; Drets humans, Sr. Josep Delàs; Experiència al Raval, G. Jesús Ancheta; Droga-Sida, Sr. Antoni Mirabet; Tercera Edat, Sr. Ramon Tarrés; Agressivitat escolar, Sr. Esteve Riu; Discriminació familiar, Sra. Magdalena Camps; Marginació social, Sr. Santi Soró.

Una vegada acabat el dinar de germanor, als locals del mateix Col·legi "Maristes Girona", on s'havia desenvolupat la totalitat de la jornada, els participants es van distribuir en diversos grups de treball per intentar aplicar les intuïcions recollides al matí. Tres qüestions fonamentals van servir d'aglutinants del diàleg: suggeriments pràctics de com l'escola marista pot educar per a la solidaritat; accions socials que podem fer fora de l'escola a partir de l'escola i estudi de la conveniència de formar a cada escola una Comissió Social amb uns serveis i funcions determinades així com una proposta de la seva composició.

L'Eucaristia, presidida per monsenyor Jaume Camprodon, Bisbe de Girona, i concelebrada per monsenyor Alberto Iniesta, ha estat el moment final d'una jornada de reflexió, diàleg i convivència. El Bisbe de Girona, en l'homilia, es féu ressò del tema aprofitant l'escaïença dels textos litúrgics i va felicitar les Comunitats Educatives Maristes per la seva presència pastoral i per les seves inquietuds.

Superar una educació individualista

En definitiva, educar per a la solidaritat constitueix un repte per superar una educació, a voltes, individualista. Molts problemes dels infants i joves, així com també del món adult, provenen

L'Eucaristia va ser presidida pel bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, i concelebrada per monsenyor Alberto Iniesta.

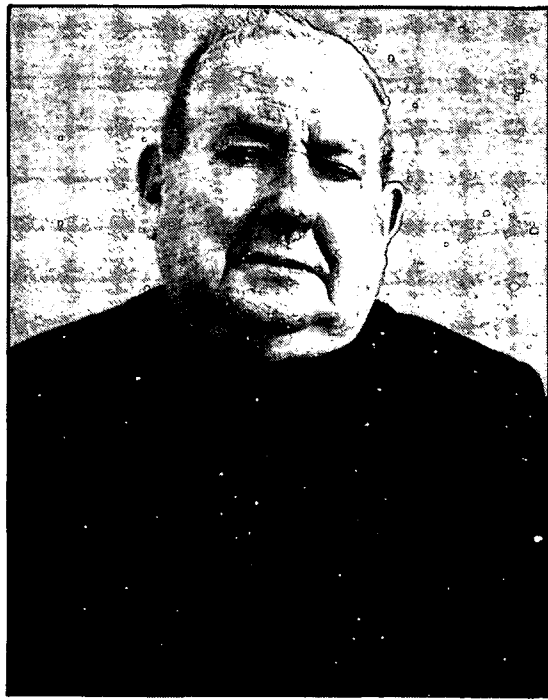
d'un narcisisme que es recargola sobre el seu propi melic. Un nou vocabulari de guanyar protagonisme: respecte, servei, abnegació, austeritat, disponibilitat, drets humans, col·laboració, gratuïtat. L'obertura i la sensibilitat dels educadors hi juguen un paper insubstituïble. L'escola marista sintonitza amb aquestes aspiracions. Una solidaritat que comença en el seu si, sempre atenta als alumnes amb dificultats personals o de convivència. La marginació escolar també és una marginació. L'escola marista, a més a més, ha de ser plataforma des de la qual es propulsin accions de promoció humana a l'entorn mitjançant la contribució de pares, educadors i alumnes. Saber descobrir necessi-

tats; saber desvetllar inquietuds. Tots els homes són iguals, per això s'ha de respectar la peculiaritat personal. La fe és la darrera font de la nostra solidaritat. L'evangeli segons Mateu ens recorda que la pregunta única i definitiva que se'n farà al judici final serà sobre això. Jesús dirà: "En la mesura en què ho vàreu fer a un d'aquests germans meus tan petits, a mi m'ho féreu". És la mateixa pregunta que fa Déu als inicis dels temps, quan la Bíblia recull la figura de Caïn: "On és el teu germà?" Aquesta qüestió travessa tota la història. Avui, una vegada més, ressona a les nostres oïdes. La resposta ara depèn de nosaltres.

LLUÍS SERRA

Morí el germà Antoni Jácome

Ha mort a Barcelona el germà Antoni Jácome i Pumar, fundador dels Germans i de les Germanes Missioners dels Malalts Pobres sota l'advocació de Sant Camil i de la Santa Creu. El germà Antoni nasqué a Senra (Orense) el 15 de gener de 1908. Encara jovenet, vingué a Barcelona i sentí la vocació de treballar en favor dels malalts que sortien dels hospitals i tenien moltes dificultats per poder recuperar-se. Primer a Vallvidrera i més tard al Guinardó obrí una residència pels malalts més pobres i fundà unes institucions religioses per tenir-ne cura. A l'antiga casa-noviciat del Guinardó el Sr. Cardenal-Arquebisbe presidí les exèquies i recordà el testimoni de caritat envers el malalt i de fidelitat religiosa que ens ha deixat el Germà Antoni. Al cel sigui!

CANÇONER I CASSETTE

Cançons per als diumenges de Quaresma, Setmana Santa, diumenges de Pasqua, Ascensió i Pentecosta (Confirmació).

Com més les escoltareu o cantareu més us agradaran. Portada: "Pas del Mar Roig".

HO PODEU ADQUIRIR A LES LLIBRERIES RELIGIOSES

Organitzat per "Legió d'Ànimes Petites"

PELEGRINATGE

Dies 28, 29 i 30 d'abril i 1 de maig

Santuari de Ntra. Sra. de Valvanera Patrona de la Rioja
SAN SEBASTIAN DE GARABANDAL (Santander)
SANTUARI DE VALENTUÑANA a Sos del Rey Católico

Sortida: 8 h. matí

Plaça de Catalunya
davant del Corte Inglés

28 - Sortida. Visita al PILAR de Saragossa. Dinar.

Dormir a Valvanera (Logroño)

29 - Visita al Santuari. Dinar a Castro Urdiales (Santander). Dormir a Garabandal.

30 - Garabandal. Dormir a Valentuñana.

1 - Visita Santuari i Sos del Rey Católico. Barcelona.

Informació i reserva al 426 16 22 i 422 73 68.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els pronoms febles adverbials (i 3)

Tal com us deia en l'escrit anterior, el pronom hi acapara una gran diversitat de funcions dins l'oració gramatical.

Una de les més abundants i més importants és la de la determinació de lloc. Deseu les eines al calaix. Deseu-les-hi. (Hi = al calaix). Va anar a casa seva. Hi va anar. (Hi = a casa seva). Tothom era a l'estació. Tothom hi era. (Hi = a l'estació). Viu a Londres. Hi viu. (Hi = a Londres). S'ha fet mal a la cama. Se n'hi ha fet. (Hi = a la cama). És en aquesta funció on trobem casos ben vàlids de la combinació els hi, tantes vegades usada impròpiament. Els vaig veure al cine. Els hi vaig veure. Enviarem els nens a colònies. Els hi enviarem. Rentava els plats a la cuina. Els hi rentava. Si en aquesta oració canviem la determinació de lloc per un complement indirecte: Rentava els plats als veïns, ja no ens serveix la combinació els hi. Haurem de dir: els els rentava. (Els = als veïns, els = els plats).

ALBERT PERA

Una altra aplicació de hi és la de cobrir tots els complements preposicionals introduïts amb qualsevol altra preposició que no sigui de, especialment les a, en, amb. Parla sovint amb els seus fills. Hi parla sovint. (Hi = amb els seus fills). Pensa molt en la desgràcia del seu amic. Hi pensa molt. (Hi = en la desgràcia del seu amic). Es dedica a l'ensenyament. S'hi dedica. (Hi = a l'ensenyament).

També ens servim de hi per substituir els complements circumstancials de manera, fins i tot els introduïts per la preposició de. Canta admirablement. Hi canta. Treballa de pressa. Hi treballa. Mira malament. Hi mira. Camina de puntetes. Hi camina.

En segons quins verbs intransitius com tornar-se, quedar-se,

romandre, trobar-se, sentir-se, presentar-se, aparèixer, anar, resultar, creure's, posar-se, etc., hi pren la representació del complement predicatiu d'aquests verbs. Es torna vermell fàcilment. S'hi torna. (Hi = vermell). Em vaig quedar parat. M'hi vaig quedar. (Hi = parat). Romangué immòbil. Hi romangué. (Hi = immòbil). No es troba bé. No s'hi troba. (Hi = bé). Se sentia desanimada. S'hi sentia. (Hi = desanimada). El dia es presenta rúfol. S'hi presenta. (Hi = rúfol). Aparegué trist. Hi aparegué. (Hi = trist). Es creia llest. S'hi creia. (Hi = llest). No em vull posar malalt. No m'hi vull posar. (Hi = malalt).

Encara queda per consignar el matís que hi dona a alguns verbs de percepció: veure-hi, sentir-hi, palpar-hi, clissar-hi. I també s'afegeix al verb haver per fer-lo impersonal; No hi ha res a fer. Hi ha molts obrers en atur. Hi havia molts amics de l'homenatjat. Hi va haver queixes. Hi haurà una xocolatada. En la forma impersonal només s'usa en singular.

Perles ortogràfiques

Un lector em tramet la següent adreça apareguda en el catàleg d'una casa de subministres: Pompeyo Fabra, 88. Terrassa. No cal comentar-ho, oi?

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

L'ENSENYAMENT DE BALLAR SARDANES.- La formació de nous sardanistes és una de les tasques habituals de les entitats dedicades a l'enaltiment de la nostra dansa. Periòdicament es promouen cursos i es projecten accions adreçades en aquest sentit.

La Unió de Colles Sardanistes participa en la companya "Escola oberta", que promou la Caixa de Barcelona, a través de les Obres Socials i Culturals d'aquesta institució econòmica, tot organitzat un curs de Sardanes que s'ofereix a totes les escoles de Catalunya i que va adreçat concretament als alumnes del cicle mitjà d'EGB. El curs de sardanes té tres objectius concrets i es desenvolupa en tres apartats ben diferents. Per una part, hom pretén despertar l'interès del nen envers la sardana, fomentar la participació col·lectiva amb els seus companys i amics, així com introduir el nen en els diferents nivells de música, plàstica i dinàmica de la sardana. D'altra banda, el pla de treball del curs de Sardanes contempla els aspectes següents: Coneixement de la història de la sardana i la seva evolució en el temps, el llenguatge de la música per mitjà dels seus instruments, el caràcter de participació activa de la sardana i la seva funció social i cultural com a expressió de les arrels del nostre poble, en un apartat del curs que genèricament es titula "Descobrim la sardana"; un segon apartat, que s'encapçala amb el títol "Coneguem-la", estudia l'estructura i els aspectes coreogràfics de la dansa, els ritmes específics de la sardana, el domini dels diferents passos i tècniques de punteig, la formació de la rotllana i la definició de la parella així com la introducció a les diferents tècniques de comptar i repartir. Finalment, els alumnes que hagin seguit el curs amb regularitat, tindran els coneixements suficients per a iniciar-se en la pràctica activa de la sardana, i ho podran fer en qualsevol ballada o aplec, podent complementar la seva formació i ampliar l'activitat en concerts i concursos; per continuar aquesta activitat es podran posar en contacte amb qualsevol entitat o colla sardanista, i mantenir-se informat a través dels mitjans de comunicació, premsa o ràdio. Aquest curs de Sardanes constarà de 20 hores, una per setmana, recomanant-se que el nombre d'alumnes per aula d'ensenyament sigui comprès entre 25 i 30. Les escoles o associacions de pares d'alumnes interessats poden informar-se a qualsevol oficina de la Caixa de Barcelona o a la secretaria de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya, telèfon (93) 241 24 15.

LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseys d'encàrrec. Teixits de batista brodada i organdí.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília. Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

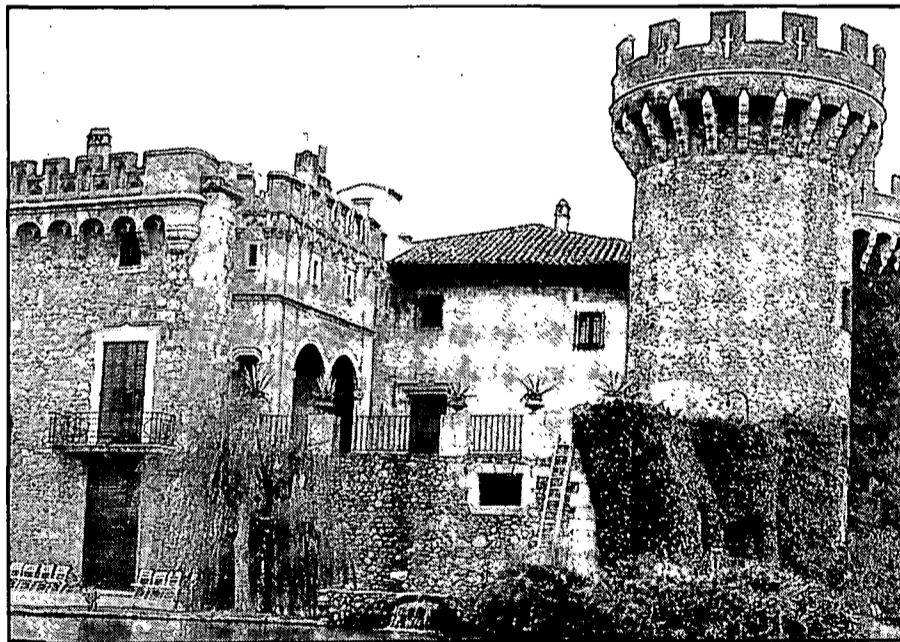

LVII VIATGE CULTURAL

9 d'abril

VISITAREM:

Castell de Peralada,
Vilabertran i
Castelló d'Empúries

CASTELL DE PERALADA. Palau dels Rocabertí, comtes de Peralada. Gòtic del s. XIV.

DINAREM

RESTAURANT EMPORIUM

Carretera de Roses, 23
Tel. (972) 25 05 93
Castelló d'Empúries

Preu: 2.800 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Per reserves de places truqueu al Tel.: 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a dos quarts de vuit en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmaes.

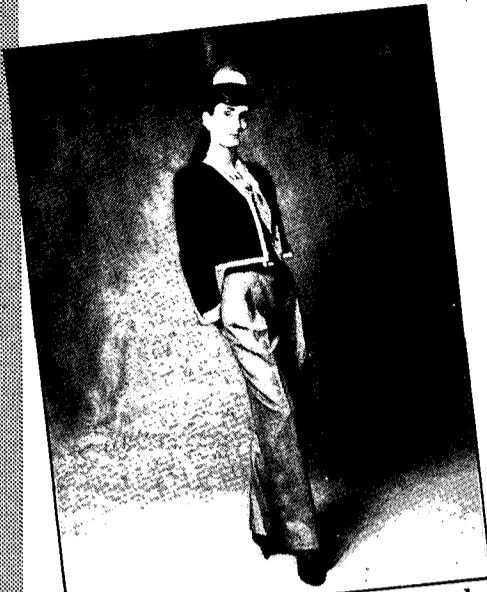
Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVÍS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

MODA

(Fotos R. Raventós Klein).

Antonio Marcén. Conjunt combinat seda i llana, format per graciosa torera ribetejada i pantalons rectes de tall més ample.

Gustavo Puente. Conjunt per a festa realitzat en gasa i seda natural, a base de línies molt fluïdes. Flors blanques aplicades en les mànigues.

Antonio Meneses. Vestit en seda estampada, amb llaç en l'escot i faldilla a plects sense planxar. Jaqueta curta de lli amb original coll solapa.

José María García. Sobre un conjunt de caca i pantalons en seda de ratlles, jaqueta curta tipus torera, realitzada en lli de color lli.

Una selecció de firmes espanyoles obren la passarel·la de la 95 edició del Saló de la Moda Espanyola, que dies enrera es presentà a l'Hotel Ritz de Barcelona. Aquest Saló que fou presentat pel Gremi de les Indústries de la Confecció de Barcelona i la Cooperativa d'Alta Costura conjuntament, donant a conèixer una vegada més davant un públic eminentment professional, les darreres tendències en moda femenina per aquesta temporada primavera-estiu '89.

Nou firmes conegudes i admirades com són Andreu, Cerdán, Diffusion, Francisco Delgado, José M.ª García, Antonio Meneses, Antonio Marcé, Carmen Mir, Gustavo Puente i en el Capítol de pells Tapbioles i Pirretas, presentaren les noves

95 Saló de la Moda

propostes de moda a través d'una desfilada plena de color i d'influències etèries, a base de teixits en la seva majoria naturals, que aportaren formes suaus o atrevides a un estil de vestir eminentment femení i elegant.

Les cintures es presenten perfilades, les jaquetes sense coll i una mica més curtes; presència de

toreres, pantalons més amples i rectes, faldilles molt amples que van des de l'acampanat a les pinces i els prisats. Bruses amb grans colls, moltes jaquetes amb faldó, espatlles més arrodonides i escots grans i exagerats en els vestits de nit, confeccionats en rics teixits que, en molts casos, es presentaren molt transparents i fluïdes.

En el capítol de pells, presència molt variada de models com poden ser unes gavadines de seda natural folrades de pell a to, abrics o jaquetons de visó i presència del renard argenté o platiné. Gat linx per a luxosos jaquetons i abrics per a nit.

MARIA JOSE EJARQUE

COSTUMS I TRADICIONS

Els devots consellers barcelonins

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Del 1390 al 1839, és a dir, durant quatre-cents-quaranta-nou anys, s'enregistraven tots els fets, actes, acords, festes i festetes de la ciutat de Barcelona, en el "Manual de Novells Ardits, vulgarment apel·lat Dietari de l'Antich Consell Barceloní".

Gràcies, doncs, a la diligència dels escriptors o funcionaris de torn, avui podem saber, a vegades molt suscintament, d'altres amb proliferació de detalls, sobretot de protocol, com actuaven els Consellers d'aquells segles, especialment moguts per accions bèl·liques, la més tràgica de les quals fou la que acabà amb la pèrdua de les llibertats catalanes el 1714.

Aquest costum d'anotar tots els esdeveniments ciutadans, ens permet comprovar la profunda devoció, la fe i la pietat dels representants de la Ciutat. Efectivament, no hi havia solemnitat religiosa, petita o grossa a la qual no hi assistissin, amb més o menys protocol o etiqueta. D'una manera especial als actes de més solera com les festes de la Mercè, de Santa Eulàlia, Santa Madrona, Sant Pacià o Sant Jordi, dia, aquest, que ja se celebrava a la Diputació del General, on el Consell hi era especialment convidat.

La Setmana Santa i tota la quaresma, era observada rigorosament. Així, ja el primer dimecres, assistien al matí, a l'ofici i a prendre la cendra i, a la tarda, a rebre l'absolució, primer als Trinitaris i, seguidament, a la Mer-

cè. I els divendres de cada setmana penitencial anaven a l'Hospital a escoltar el sermó i el Miserere, visitar després els malalts i, a continuació fer el mateix al convent de les Mínimes —dit de les Arrepentides—, davant de la Casa de Convalescència.

Un dels actes als quals s'assistia amb gramalles de dol, era el funeral anual per l'ànima de Pere de Montcada que havia donat els terrenys per edificar-hi la Llotja. I vet-ací que el dimecres 3 d'abril del 1675 succeí... Deixem-ho transcriure en part, que "...los molt il·lustres senyors consellers, vestits ab sas gramallas consulars de dol, ab sos verguers també vestits de dol y ab sas masses altas" partiren en cotxes de la casa de la Ciutat, prop de les deu, per assistir a la capella del Perdó de la Llotja, en la qual es feien els funerals.

"...a la que foren al cap del carrer que entraven en lo carrer Ample trobaren Nostre Senyor y encontinent ..." baixaren dels cotxes, els verguers es posaren davant del tàlem, els consellers darrera y acompanyaren el Santíssim vers l'església de Sant Miquel "y fins fou tancat dins lo sagrari".

Després es tornaren encontrejar i continuaren fins a la Llotja on assistiren als funerals, sermó i altres cerimònies que segurament havien estat ajornades esperant-los.

Això de deixar-ho tot per acompanyar Nostre Senyor ho trobo d'allò més edificant. Encara que no s'especifiqui, devia tractar-se del Viàtic.

Rialles

Agenda pel cap de setmana

DISSABTE, 1

ESPARREGUERA: Teatre de la Passió, 18 h. Pallassos: Companyia LA TAL. Espectacle: AH!... SI?

MANRESA: Sala Ciutat, 17,30 h. Teatre: TEATRE MÒBIL. Obra: ECOSCLAT.

MOLLERUSSA: Plaça Major, 18 h. Teatre de titelles: TITELLES BABI. Espectacle: PAPERS, PAPERETS I PAPERINES.

DIUMENGE, 2
BADALONA: C. Parroquial St. Josep, 18 h. Teatre de titelles: FOC FOLLET I L'ESPIADIMONIS. Espectacle: LES AVENTURES DE LA COTORRA D'ANDORRA.

BERGA: Asoc. Recreativa Patronat, 18 h. Pallassos: TEATRE MÒBIL. Espectacle: MUTIS I A LA GÀBIA.

LA BISBAL D'EMPORDÀ: Foment Catòlic, 12 h. Teatre: CAMELATA DE CANÇÓ TRADICIONAL. Obra: LA CANÇÓ MÉS BONICA DEL MON.

CAPELLADES: La Lliga, 12 h. Teatre: TITELLES NAIP. Obra: EL CANIGÓ.

CASTELLAR DEL VALLES: Auditori Mun. Miquel Font, 12 h. Teatre: OPAL TEATRE. Obra: AII, AII... AIVERTII!

CELDRÀ: Ateneu, 17 h. Teatre: TOC DE RETRUC. Obra: RODA, RODA, MOLINET!

CENTELLES: Casal Francesc Macià, 17 h. Cinema: EL FANTASMA DE L'AVIÓ. Pel·lícula treccolovaca.

CERDANYOLA DEL V.: Ateneu de Cerdanyola, 12 h. Teatre: EL TALLERET DE SALT. Obra: EL METGE PER FORÇA.

CERVERA: Casal de Cervera, 12 h. Teatre de titelles: MARDUIX. Espectacle: ROMANÇOS DE LLUNA PLENA.

L'ESPLUGA DE FRANCOLI: Teatre Casal l'Espluga, 12 h. Teatre: ELS AQUILINÓS. Obra: SOPA DE LLETRES.

LLAGOSTERA: Casal P. Llagostera, 17 h. Teatre: L'ESTAQUIROT. Obra: SUBSÒL.

OLOT: Teatre Principal, 12 h. Teatre: COMPANYIA CURIAL. Obra: SPUTNIK.

AMICS DE MEDJUGORJE

PELEGRINATGE MARIÀ A MEDJUGORJE (Iugoslàvia)

4-9 abril 1989

Informació i inscripcions:

UE ULTRAMAR EXPRESS

Dpt. Religió
Ramblas, 109
08002 Barcelona
Tel. 301 12 12

AMICS DE
MEDJUGORJE
Tel. (93) 410 32 65

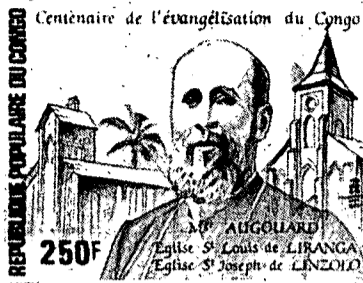
ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

FOTO 1ª		FOTO 2ª		FOTO 3ª	
		LA MEVA FOTO 1ª MILITANT...		ATEU? CREIENT? ORGANITZA. NO TERRO.	
SEGELLAT UNA LACRE.					
NOM D'HO. ME.				SEMBLAT A L'OMI. CENT.	
CONSONANT.					
FOTO 2ª ACTIVITAT. POESIES.		RELATIU LA NAVEGACIO. COMPETIDOR. ARTICLE.			
				EL RIU MES GRAN D'EUROPA.	
FOTO 2ª FILAMENT DE LA PELL DEL MANFRED. FOTO 1ª DE LA 2ª				RIOTA. SIGLES DE L'ERVEI SIU TELLENT. CIA NORD. MERICANA.	
		ORGANISME HUMA. NATURAL DE CANARIES.		ACABAMENT D'INFINITIU. HIPOCAR. SUR GASOS.	
DEU EGIPCI. PAIS GOVERNAT PER UN COMTE.				DEU EGIPCI. NOTA MUSICAL.	
DEU DE COMANDAMENT. CENT PEIA D'AIGUA DOLÇA.				CONTRACCIO	
NOM DE LOI. CONSONANT. CINQUANTS CINQUANTA.		CAMP D'APOS TOLAT DE S. FRANCESC NAVIER A L'INDIA.			
FORMOSA JALL DEL PI. RINGU. NOTA MUSICAL.					
ACABAMENT D'INFINITIU.		DOSEQUI. PRESENT. CINQUANTA.			
LUM PELS HA. VEGANTS. FOTO 2ª QUE ES RES. RECTA A LA 1ª?					

FILATELIA

Per ENRIC GRAUPERA

CENTENARI DE L'EVANGELITZACIO DEL CONGO

Segell dedicat a monsenyor Felip Augouard 1852-1924. En el fons les esglésies de Sant Lluís de Siranga i la de Sant Josep de Linzolo.

JEROGLIFIC

Per SNOF

QUINS PASSATEMPS FAS?

A
T
S
S

Solució al 496

TE ANSIA (T) TE ANS IA

CLASIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	
		25	43+17	
2.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	
		26	40+16	
3.	VALENCIA	PJ	PTS	
		26	32+4	
4.	CELTA	PJ	PTS	
		25	31+7	
5.	AT. MADRID	PJ	PTS	
		26	29+3	
6.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	
		26	28+2	
7.	OSASUNA	PJ	PTS	
		25	28+2	
8.	GIJON	PJ	PTS	
		26	27+1	
9.	VALLADOLID	PJ	PTS	
		26	26+2	
10.	SEVILLA	PJ	PTS	
		26	26	
11.	OVIEDO	PJ	PTS	
		26	25-1	
12.	ZARAGOZA	PJ	PTS	
		26	25-1	
13.	LOGROÑES	PJ	PTS	
		26	25+1	
14.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	
		25	23-1	
15.	CADIZ	PJ	PTS	
		26	21-5	
16.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTS	
		26	19-9	
17.	MALAGA	PJ	PTS	
		26	19-9	
18.	MURCIA	PJ	PTS	
		26	19-5	
19.	BETIS	PJ	PTS	
		26	18-8	
20.	ELCHE	PJ	PTS	
		26	12-16	

SOLUCIO

	A	L	L	F	I	L	E
	D	A	R	A	R	R	R
	G	N	A	R	A	N	G
	N	I	N	I	T	E	T
A	L	A	M	A	V	A	A
		C	O	M	T	A	T
		D	E	L	C	O	S
A		T	U	L	I	C	I
		R	I	M	E	S	I
C		N	A	U	T	I	C
		L	E				
		S	O	I	M	S	O
A		F	R	O	I	L	A
		L	A	C	R	A	T
E		A	M				

CERCAR 8 CIUTATS DE PORTUGAL

O	P	O	R	T	O	X	I	I	I
I	I	S	I	R	I	X	I	L	I
R	R	I	A	I	R	B	R	I	R
X	Z	F	X	N	Z	E	X	S	Z
V	S	E	L	I	T	J	I	B	I
M	M	N	V	V	I	A	I	O	V
O	S	C	O	I	M	B	R	A	I
R	E	V	Y	S	L	X	I	E	I
A	E	L	Y	E	V	O	R	A	M
M	T	U	Y	U	V	Z	D	I	I

SOPA DE LLETRES

Per SNOF

SOLUCIO

DIAG: Santarem, Faro.
VERT: Viseu, Beja, Lisboa.
HORIZ: Oporto, Coimbra, Evora.

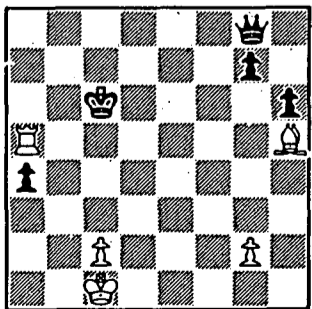
ESCACS

Per JAUME MORA

DIAGRAMA 267

Bianques juquen i guanyen

Aquestes setmanes intentarem atrapar la dama negra. És molt senzill.

Solució al diagrama 266

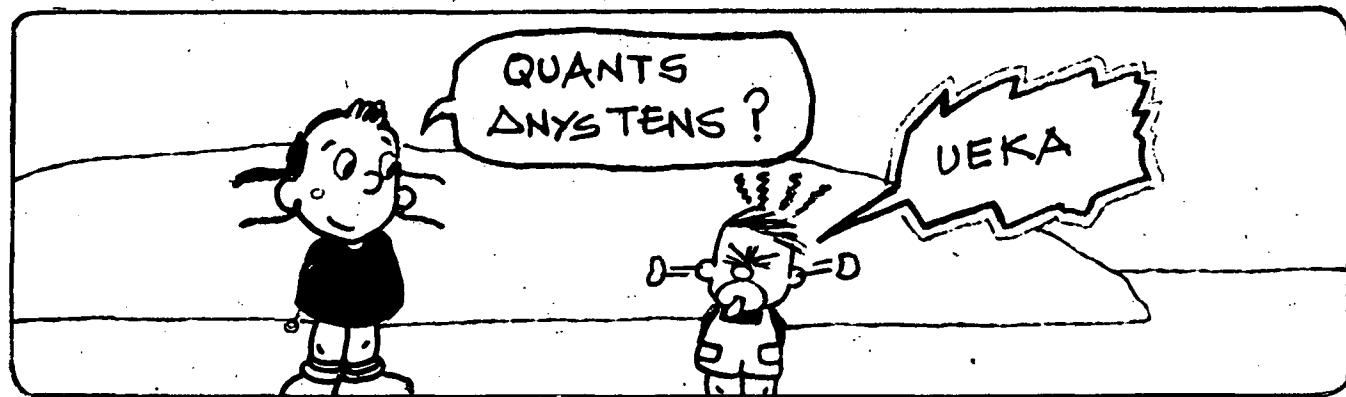
1...Cd2-b3 i guanyen.

RESULTATS

MALAGA-CADIZ	0-2
ESPAÑOL-AT. MADRID	1-0
ELCHE-SEVILLA	1-2
VALENCIA-ATH. BILBAO	0-0
OSASUNA-LOGROÑES	0-0
SP. GIJON-CELTA	1-2
R. SOCIEDAD-MURCIA	0-2
BETIS-BARCELONA	0-2
R. MADRID-VALLADOLID	3-2
ZARAGOZA-OVIEDO	3-1

LA TRAVESSA

1. Málaga-Cádiz	2
2. Español-At. Madrid	1
3. Elche-Sevilla	2
4. Valencia-Ath. Bilbao	X
5. Osasuna-Logroñes	X
6. Gijón-Celta	2
7. R. Sociedad-Murcia	2
8. Betis-Barcelona	2
9. R. Madrid-Valladolid	1
10. Zaragoza-Oviedo	1
11. Sabadell-Castilla	1
12. Coruña-Mallorca	2
13. Mollerusa-Castellón	2
14. R. Vallecana-Santander	2
Pleno al 15 (Sestao-Tenerife)	1

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 452

Històries d'Eixerits

El "Bonny" de vacances

Aquests dies de Setmana Santa; hem estat, tota la família, en un petit i bonic poblet. Vivíem rellogats en una casa de pagès, amb una família amb la qual ens coneixem des de fa anys. El fet és que, els altres anys, no hi havia el "Bonny", i enguany sí. Uff!, ha estat un bon problema.

En primer lloc, el viatge en cotxe. No hi havia manera que estigués quiet. Estava esverat. La benzina i la velocitat li feien perdre el cap. En arribar, quan ha vist els altres gossos, els gats, les gallines, les oques, els coloms, mare meua! Quina cridòria i quines corredisses! Sobretot als gats els tenia una quimera, que en marxar, encara no havien fet les paus.

Ara, ja tornem a ser a casa. El tinc ajagut als meus peus. Tots dos estem una mica tristos. Tots dos enyorem la vida a l'aire lliure, i ens sentim encaixonats en el pis. Ondia noi, si l'haguéssiu vist el "Bonny" córrer pel camp i per la muntanya!

Aquests dies, m'ho he passat "guai" en tots sentits. Ens hem trobat una colla d'amics i hem fet molts jocs i excursions. Les celebracions de la Setmana Santa a l'església han estat molt boniques; fins i tot la "colla" hem ajudat el mossèn.

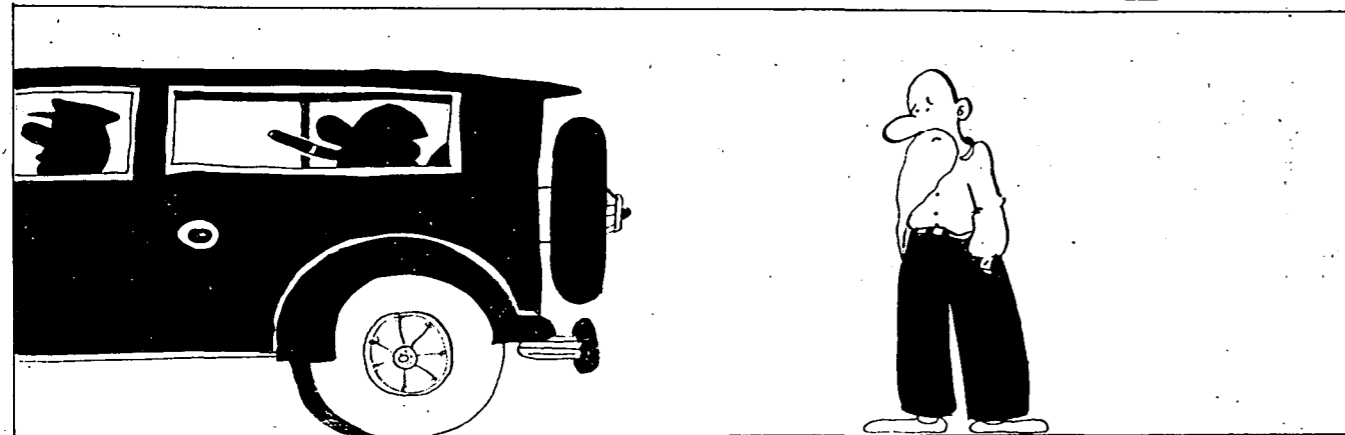
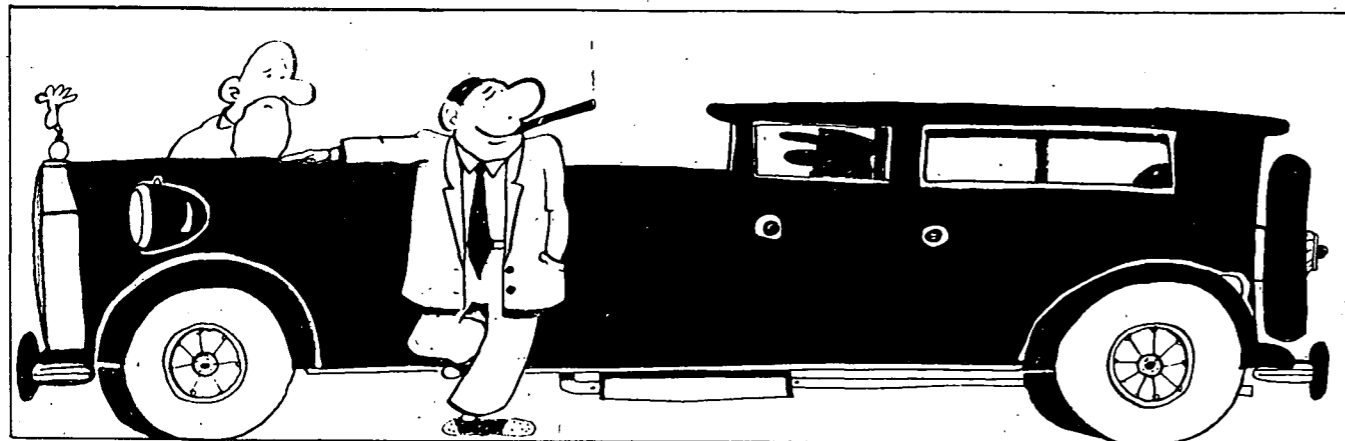
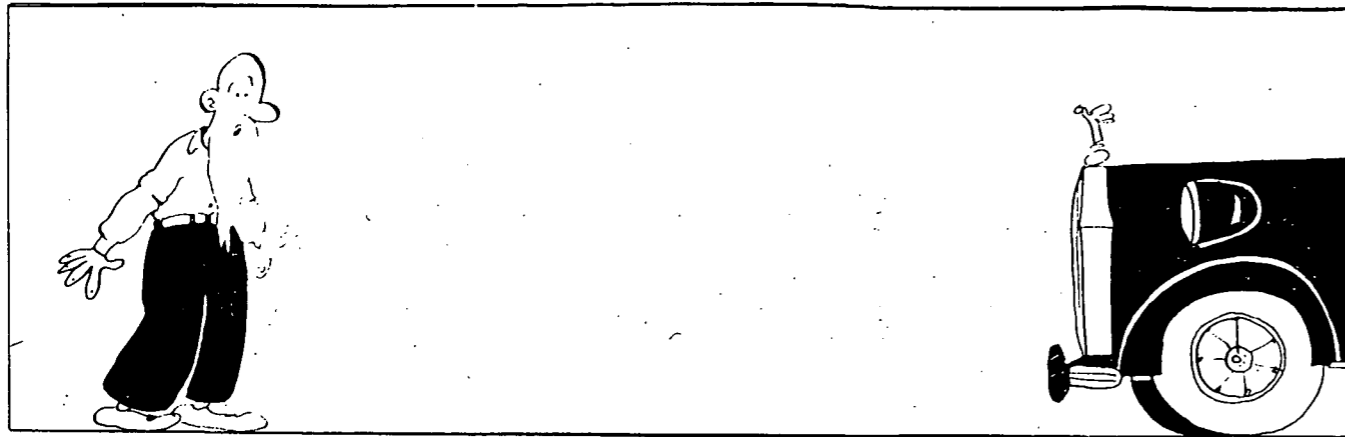
I, vosaltres, Eixerides i Eixerits, què heu fet? Com m'agradaria poder xerrar amb tots vosaltres! Cordialment,

L'Eixerit

TINC MAL DE QUEIXAL, PERÒ ARRENCAR-LO SURT MOLT CAR...

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

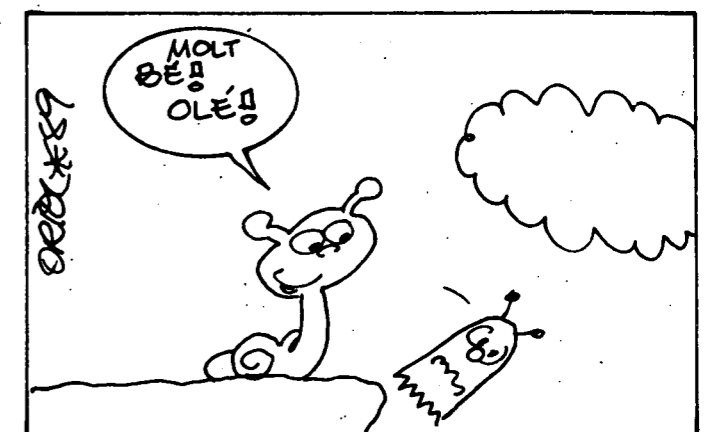
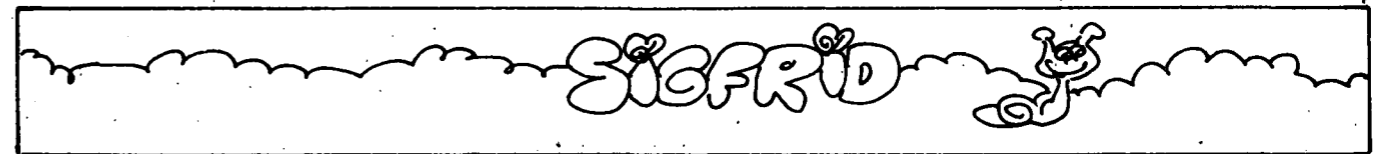
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 20, versets del 19 al 31 (Jo 20:19-31).

Reflexionem: 1. Els dies de la tragèdia de la passió de Jesús i del pànic dels deixebles, ja havien passat. Jesús vol que els Apòstols visquin a fons la joia de la seva victòria i de la seva Resurrecció. Ell els donà la pau, i els deixebles s'alegraren de veure el Senyor.

2. La Bona Notícia i la gran esperança que és per a tots els homes la salvació de Jesús, cal que els Apòstols i els seus successors la proclamïn a tots els homes i a tots els pobles, "com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". I perquè l'anunci de la salvació sigui més que paraules, els dóna l'Esperit Sant i poder de perdonar els pecats. Els efectes de la salvació de Jesús, es fan perdurables a través dels sagraments.

3. A tots, com a Tomàs, se'ns demana l'acte d'amor envers Jesucrist que és l'acte de fe. La nostra fe en Jesús ressuscitat es recolza sobre el testimoni dels Apòstols i en la llum i la força interior que el seu Esperit ens atorga. És des d'aquesta fe, d'aquesta pau i d'aquesta joia, que tots els cristians del món renovem la nostra estimació a Jesucrist.

El mossèn

DIUMENGE - 2

- 11.00 Signes dels temps:
"En la seva edició d'avui, el programa religiós de TV3 recull l'actualitat dintre de l'Església catòlica, a les vuit diòcesis catalanes i a nivell universal, a través de reportatges i d'una entrevista breu al plató.
- 11.30 Matinal a TV3.
- 14.30 Gol a gol - 1.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El temps.
- 15.30 Història de Catalunya - 24.
- 15.45 Les aventures de Guillem Tell, Ballesta - 23.
- 16.10 Tarda de ciència-ficció:
"Els invasors de Mart".
- 18.00 Gol a gol - 2 a).
- 18.15 Bàsquet.
- 19.45 Gol a gol - 2 b).
- 19.55 Mediterrània:
"Represa vital".
- 20.30 Telenotícies.
- 20.55 El temps.
- 21.00 30 minuts.
- 21.30 A cor obert. (D):
"Sobre gel".
- 22.30 Gol a gol - 3.

DILLUNS - 3

- 12.00 Universitat oberta.
- 12.30 TV3-Segona vegada:
"Gol a Gol".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Veïns - Cap 43.
- 16.00 Jo, Claudi (Dual) Rep. Cap. 5.
- 16.55 Universitat Oberta (Dual)
O Curs de fonaments de ciència:
"Les cèl·lules".
17.20 El show de Gary Coleman. Rep.
- 18.00 Doctor Who (D):
"Les llavors de destrucció" (I).
- 18.45 El doctor Slump.
- 19.10 Judes Xanguet i les maniquins-23.
"Animalots de muntanya".
- 19.40 Gran Prix d'escacs.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 L'escorçó negre (D):
"Cervesa".
- 21.55 El cor del país (D) - 1.
- 22.55 Allo, allo (D) - 8.
- 23.30 Telenotícies.

DIMARTS - 4

- 12.00 Universitat oberta.
- 12.30 TV3, segona vegada:
"Musical juvenil" - "30 minuts".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Veïns - Cap. 44.
- 16.00 Jo, Claudi (D) - 6.
- 16.55 Universitat oberta (D):
Curs de probabilitat i estadística:
"La regressió".
- 17.20 El show de Gary Coleman.
- 18.00 Exploració i aventures:
"Acrobàcia aèria". (II)
- 18.25 Oh! Bongònia.
- 19.10 Els fills de l'inspector - 3.
- 19.40 Gran Prix d'escacs.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 Dallas (D):
"El parent dels Ewing".
- 22.15 Crònica 3.
- 23.20 Telenotícies.

DIMECRES - 5

- 12.00 Universitat oberta.
- 12.30 TV3-segona vegada:
"Crònica - 3".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Veïns - 45.
- 16.00 Jo, Claudi (D) - 7.
- 16.55 Universitat oberta (D):
Curs de física bàsica per a la tecnologia: "Lents òptiques".
- 17.20 El show de Gary Coleman.
- 18.00 Doctor Who (D):
"Les llavors de destrucció" - (II).
- 18.50 Història de Catalunya.
- 19.10 Motor a fons.
- 19.40 Gran Prix d'escacs.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Sorteig Lotto 6/49.

- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Informatiu cinema (D).
- 21.55 Cinema 3 (D):
"American Gigolo".

DIJOURS - 6

- 00.05 Telenotícies.
- 00.25 Motor a fons.
- 12.30 TV3, segona vegada:
"Informatiu cinema" -
"Mediterrània".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Veïns - Cap 46.
- 16.00 Jo, Claudi (D) - 8.
- 16.55 Universitat oberta:
Curs de química inorgànica
"Què fa funcionar les reaccions?".
- 17.20 Els trapelles - Dibuxos animats.
- 18.00 Musical juvenil.
- 18.30 Cinc i acció.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 3 pics i repicó.
- 23.05 Temps de neu.
- 23.30 Esport flash.
- 00.30 Telenotícies.

DIVENDRES - 7

- 12.00 Universitat oberta.
- 12.30 TV3, segona vegada:
"Temps de neu/Esports flash".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Veïns - Cap. 47.
- 16.00 Jo, Claudi (D) - 9.
- 16.55 Universitat oberta.
- 17.20 Els trapelles - Dibuxos.
- 18.00 Doctor Who (D):
"Les llavors de destrucció" (III).
- 18.45 El doctor Slump.
- 19.10 Els fills de l'Inspector - 4.
- 19.40 Gran Prix d'escacs.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 La vida en un xip.
- 23.00 Cagney i Lacey.
"El confident".
- 23.50 Telenotícies.
- 00.05 Cinema de mitjanit:

DISSABTE - 8

- 10.00 Sardanes.
- 10.25 Universitat oberta (D).
- 12.25 El Rei Artur.
- 12.50 TV3, segona vegada:
"Cinc i acció".
- 14.05 TV3, segona vegada:
"Oh! Bongònia".
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El temps.
- 15.30 Bona cuina.
- 15.35 Els Picapedra.
"La calabruixa".
- 16.00 Dit i fet.
"Els animals de la casa".
- 17.30 Bàsquet NBA.
- 19.05 La gran vall (D):
"Farsa diablica".
- 19.55 Gran Prix d'escacs.
- 20.00 Futbol
Espanyol-Màlaga.
- 22.00 Telenotícies.
- 22.20 El temps.
- 22.25 Bona cuina.
- 22.30 Pel·lícula:
"Per un grapat de dòlars".

DIUMENGE - 2

- 00.30 Filmoteca TV:
"Sangre i arena".
- 02.30 Música golf.
- 03.30 El fugitiu:
"Conspiración de silencio".
- 04.20 Llarg-metratge:
"Una respectable dama burguesa".
- 06.00 Documental.
- 06.30 Jazz entre amics.
- 07.30 Llarg-metratge:
"Amigos apasionados".
- 09.00 Informe setmanal.
- 10.00 El dia del Senyor-Santa Missa.
- 11.00 48 hores.
- 11.05 Concert.
- 12.00 Poble de Déu.
- 12.30 Nova gent.
- 13.40 Guanyadors:
"Flores de asfalto".
- 14.30 48 hores.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Seabert - 1.
- 16.05 La Comèdia:
"Niñera moderna".

- 17.35 La pantera rosa.
- 18.00 Jocs de nens.
- 18.30 Alf.
- 18.55 La Piovra (III) - Cap. 2.
- 20.00 Waku-Waku.
- 20.30 48 hores.
- 21.05 A portada.
- 21.35 El temps és or.
- 22.45 Diumenge cinema:
"Conan el destructor".

DILLUNS - 3

- 08.00 Bon Dia.
- 08.30 Telediari Matinal.
- 09.00 Al matí.
- 10.00 Bressol de llops. Cap 129.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Mount Royal.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Els móns de Yupi.
- 18.30 Quan Lotte es tornà invisible - 5.
- 19.00 Dóna-li la volta.
- 19.30 De pel·lícula.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 El preu just.
- 23.00 Jutjat de Guàrdia.
- 23.30 Documents TV.
- 00.25 Telediari - 3.
- 00.45 Telesport.
- 01.00 La Nit.
- 02.00 Estrenes TV:
"Mandela".

DIMARTS - 4

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 10.00 Bressol de llops. Cap. 130.
- 11.10 Metges en vol.
- 13.00 Johnny Quest.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Mount Royal.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Els móns de Yupi.
- 18.30 El misteri de la flor màgica.
- 19.00 Joan el llarg.
- 19.30 Entre línies.
- 20.00 Casa de bojós.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Tariro, tariro.
- 22.20 Sessió de nit:
"Las aventuras de Jeremias Johnson".

- 00.15 Telediari - 3.
- 00.35 Telesport.
- 00.50 Testimoni.
- 00.55 La Nit.
- 02.00 Filmoteca del dimarts:
"Victor y Victoria".

DIMECRES - 5

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 10.00 Bressol de llops. Cap 131.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Mount Royal.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Els móns de Yupi.
- 18.30 Històries d'aquí i d'allà.
- 19.00 El conte contes.
- 19.30 Parlant clar.
- 20.00 Throb - 5.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Miquel Servet:
"La batalla del cielo".
- 22.25 Cançó trista de Hill Street:
"Recuerdos de antiguos éxitos".
- 23.25 Històries de Music Hall.
- 00.25 Telediari - 3.
- 00.45 Telesport.
- 01.00 La Nit.
- 02.00 Repeticions TVE:
"El abismo negro".

DIJOURS - 6

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 10.00 Bressol de llops. Cap 132.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Mount Royal.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Els móns de Yupi.
- 18.30 Popp Les.
- 19.00 Sopa d'oques.
- 19.30 Amb les mans a la massa.
- 20.00 Mare i fill.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Llum de lluna:
"Papá es el último que se enteró".
- 22.15 Punt i apart.
- 23.45 A mitja veu.
- 00.15 Telediari - 3.
- 00.35 Telesport.
- 00.50 La Nit.
- 02.00 Producció espanyola:
"Fulanita y sus menganos".

DIVENDRES - 7

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 10.00 Bressol de llops. Cap. 133.
- 11.00 Metges en vol.
- 13.00 Els petits picadreda.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Mount Royal.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Els móns de Yupi.
- 18.30 La llanterna màgica.
- 19.30 Alquibla.
- 20.00 Viu com vulguis.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 A família.
- 22.25 Divendres cinema:
"La casa de Bernarda Alba".
- 00.35 Telediari - 3.
- 00.45 Telesport.
- 01.00 La Nit.
- 02.00 Llarg-metratge:
"Las esposas".

DISSABTE - 8

- 03.25 Documents TV.
- 04.25 Corrupció a Miami:
"Verso libre".
- 05.15 La bona música.
- 06.25 De pel·lícula.
- 07.25 Llarg-metratge:
"Lincoln en Illinois".
- 09.10 La rosa groga - Ep. 2
- 10.00 Calaix desastre.
- 13.15 Loteria.
- 13.30 Suplements - 4.
- 14.30 48 hores.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Ferdy.
- 16.05 Primera Sessió:
"Tambores lejanos".
- 17.55 Rockopop.
- 19.30 Altres pobles.
- 20.30 48 hores.
- 21.05 Informe setmanal.
- 22.20 Dissabte nit.
- 23.20 Napoleon i Josefina - 1.
- 00.10 Avanç 48 hores.

DIUMENGE - 2

- 9.30 Santa Missa.
- 10.30 Objetivo 92.
- 12.30 Estudi Estadi.
- 13.50 L'Informatiu Cap de Setmana.
- 14.00 Estudi Estadi.
- 18.00 Sesió de tarde:
"La máscara de la muerte roja".
- 19.45 Tria el 2.
- 20.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
- 20.30 Nou programa.
- 21.00 Estudio Estadio:

DILLUNS - 3

- 12.00 La clínica de la Selva Negra.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Bojós per volar.
- 13.35 Capitoli - 196.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 227.
- 15.30 Museos del Mundo (6).
- 16.30 Caballo viejo (23).
- 17.30 Plàstic.
- 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Panorama.
- 21.00 Mundo Deporte.
- 21.30 Cine Club:
"La buena boda".
- 23.15 La Lluna.
- 00.30 Últimas preguntas.
- 01.00 Jazz entre amigos.

DIMARTS - 4

- 12.00 Ni a tontas ni a locas.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Panorama.
- 13.35 Capitoli - 197.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 228.
- 15.30 Museos del Mundo (7).
- 16.30 Caballo viejo (24).
- 17.30 Bàsquet: Copa d'Europa.
- 21.30 El nuevo espectador.
- 22.30 Tribunal popular.
- 23.30 Especial.
- 00.30 Tendido cero.
- 01.00 Suplementos - 4.
- 01.30 La buena música.

DIMECRES - 5

- 12.00 Un año en la vida.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Pyrenees Pirineos.
- 13.35 Capitoli - 198.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Futbol:
"Semifinal Copa d'Europa".
- 17.00 Caballo viejo (25).
- 17.45 Plàstic.
- 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 18.35 La palmera.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Via Olímpica.
- 21.35 Europa en Joc:
"Reial Madrid-Milan".
- 23.30 Loco de remate.
- 00.30 Poeta en su voz.

DIJOURS - 6

- 12.00 Documental.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Era Lucana.
- 13.35 Capitoli - 199.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Bellesa i Poder - Cap 229.
- 15.30 Museos del Mundo (8).
- 16.30 Caballo viejo (26).
- 17.30 Primera funció.
- 19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 19.05 Musical.
- 19.30 L'Informatiu Vespre.
- 20.00 Bàsquet:
"Final Copa d'Europa".
- 21.30 Europa.
- 22.00 Jueves cine:
"Dersu Uzala".

- 00.00 L'home per dins i altres catat-rofes.
- 00.30 Golf: Masters de Augusta.
- 02.30 Suplements - 4.
- 03.00 De toros.

DIVENDRES - 7

- 12.00 Remington Steele.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Europa.
- 13.35 Capitoli - 200.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Tennis:
"Copa Davis Individuals, Iugoslàvia-Espanya".
- 20.30 Concierto en directo.
- 22.30 Golf: Masters de Augusta.
- 00.00 Prop de les estrelles.

DISSABTE - 8

- 9.30 Objetivo 92.
- 11.00 Domingueros.
- 12.00 Especial.
- 12.30 Especial.
- 13.00 Tribunal popular.
- 14.00 135 escons.
- 14.30 L'Informatiu cap de setmana.
- 15.00 Estadio 2.
- 22.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
- 22.30 El cap d'en Paul.
- 23.30 Debat 2.
- 00.30 Diàlogos con la música.
- 01.00 Estadio - 2.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

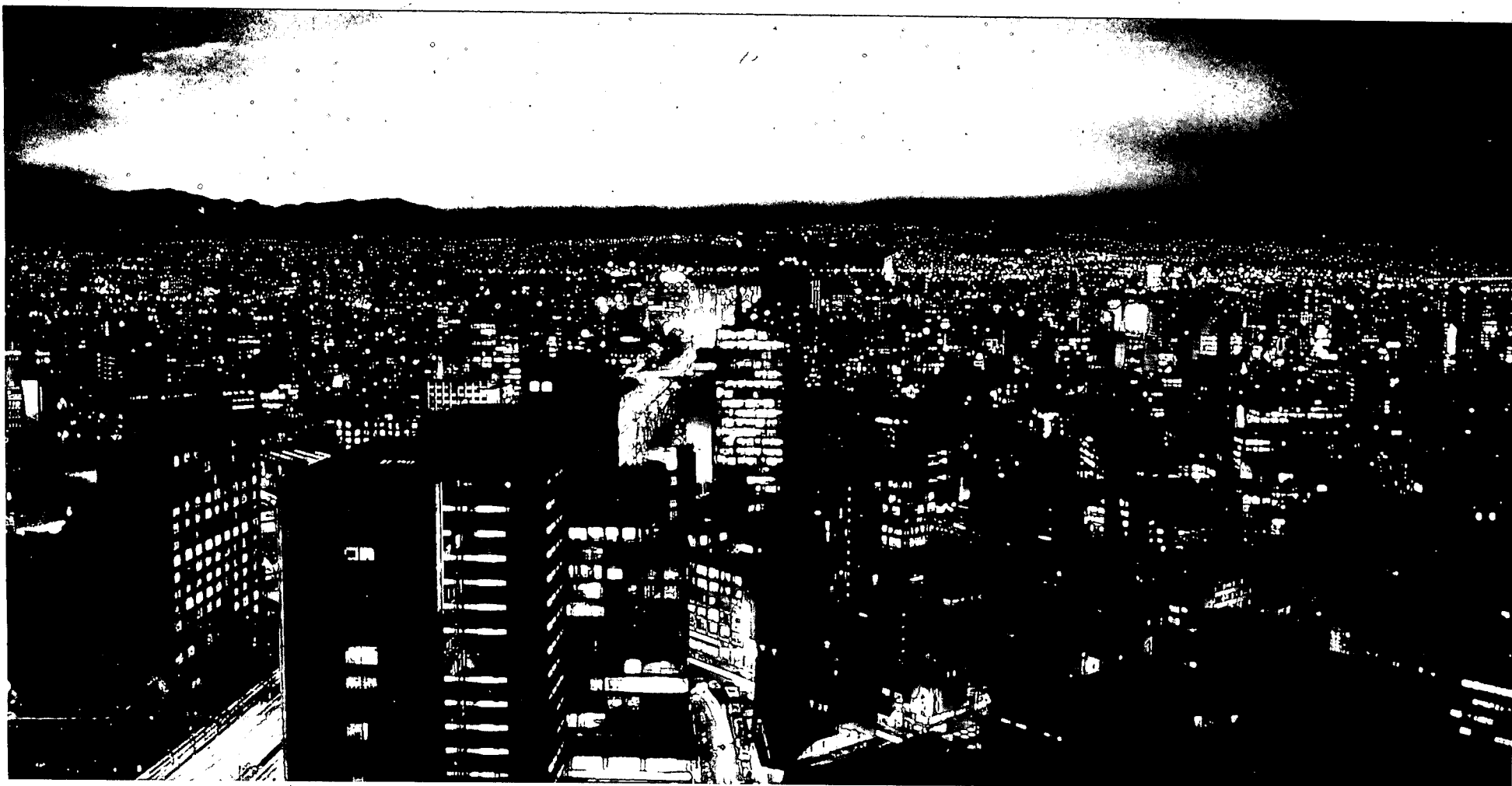
EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

Roca